

148

172

കേരളിക്കാരിപിക.

എ. വാലകുമ്മ പിള്ള^{ഡാക്ടർ}
വി. എ. വി. എൻ

11
26/1970
സിനിമാ സ്റ്റോർ
ബിൽ റംഗ്
ബിൽ റംഗ്

38

72 THE STATE MUSEUM, TRICHUR.

Free Reading Room—Krishna-Kalyani
Endowment from
Mr. & Mrs. T. K. Krishna Menon.

Serial No. ~~H-12~~ 1438

Section ക്ലബ്, മാതി (കുമാര, ഗണ, ഒഫീസർ)

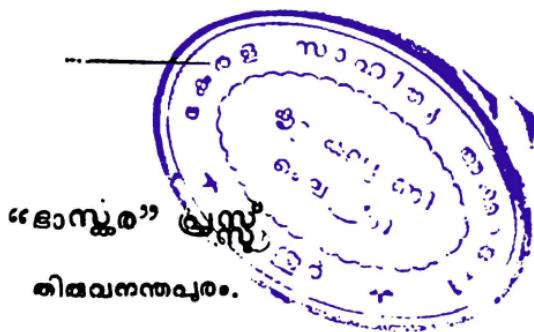
Name of book ദാഹകില്ലാദിവിഷ
N/10

കെട്ടിരുത്തിപ്പിക.

എ. ബാല കൃഷ്ണ പിള്ള
ഡി. എ. ഡി. എൻ.

പ്രക്ഷൃതവകുംഭം

Q 56/1438

കിരാതാഖണ്ഡം.

1090

[വില അർഹ 3]

~~35~~

കൊതിരള്യ ടീപ്പിക്ക.

അന്യനായ രാജക്കമാരൻ.

രണ്ടായിരത്തിൽ പറം സംവത്സരങ്ങൾക്കും ഇൻ ഡ്രാരാജുത്തിൽ അദ്ദോകൻ എന്നൊരു രാജാവണ്ണായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അയൽ രാജുങ്ങളെ കീഴടക്കി ഏകച്ചു ത്രായിപ്പിയായി രാജുഭാരം ചെയ്തു. അദ്ദോകൻറെ ഭരണകാലത്തു് രാജുത്തിൽ ഏറ്റപ്പറ്റു് വാർഷിച്ചു. പ്രസിദ്ധ നായ ഈ ചക്രവർത്തി വളരെക്കാലം രാജു, പരിപാലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ന്രായമായും ഉള്ളജ്ജിത മായും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വാല്മീകുകാലത്തു് അംഗരാകൻ പല ചവലതകൾ കാണിച്ചതായി പറയുന്നുണ്ടിരിക്കുന്നു.

അദ്ദോകൻറെ പട്ടം മഹിഷി മുണ്ടായായ ആസന്നമിത്ര ആയിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയിൽ മധാരാജാവിനു് കൂദളൻ എന്നൊരു പുത്രനായി. ഈ രാജക്കമാരൻ സുദാരണം മുണ്ടായാണു ആയിരുന്നു. പിതാവിനു പുത്രൻറെ നേക്ക് അതിരറരവാസല്ലുംണ്ണായി. കൂദളൻം അതുപോലെ തന്നെ അച്ചുൻറെ നേക്ക് അതിയായ ശേതിയും സേപ്പു ചെയ്യും കാണിച്ചു. കൂദളൻ കുമേശ രാജുവാസികളുടെ ക്ഷേത്രിലുണ്ടിയായിരുന്നീൻ.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ അതുസന്ധയിൽ മരിച്ചുപോയി. അദ്ദോകൻ കുറേ നാലു ഭംഗിമിച്ചിരുന്നു. അതിനേൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ചക്രവർത്തി തിശ്ശുരുക്കിത എന്ന സ്ഥീയെ വിഹാരം കുഴിച്ച് സുവായിപ്പാത്തു. തിശ്ശുരുക്കിത വളരെ ഭംഗപാലവിനിയായിരുന്നു. ഒരുപ്പുന്നുന്നുക്കുത്തയായ ആ സ്ഥീ അല്ലകാലത്തിനിടയിൽ തേര്താവിനെ സ്വാധീനപ്പെട്ടതിനും നല്ലതായാലും ചീതയായാലും തിശ്ശുരുക്കിത വിഹാരിച്ചാൽ സാധിയ്ക്കാത്തകാര്യം ഒന്നും തന്നെയില്ലാതായി. ഭംഗിയായ ആ സ്ഥീയുടെ ഭംഗപാലവം നാലുക്കുന്നാൽ വല്ലിച്ചുവന്നു.

അദ്ദോകൻ കുറുക്കുന്നു കുറുക്കുന്നു കുറുക്കു കുറുക്കു തിശ്ശുരുക്കിത യുടെ മനസ്സിൽ കുഞ്ഞത്തിലഡികം അസൃഷ്ടജനിപ്പിച്ചു. രാജക്കമാരനെ രാജഡാനിയിൽ നിന്നും അയച്ചകളും അഥവാ അരുളും തീച്ചുഡാക്കി. ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷയേയെ നിരസിക്കാൻ അദ്ദോകൻ ദൈത്യത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദോക്കു തന്റെ പ്രിയ ഘുത്രനെ തക്കശില എന്ന പേരേ തിലെ രേണ്ടായികാരിയായി അയച്ചു. കുറുക്കൻ യാത്രപറവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദോകൻ ഘുത്രന്റെ വേദ്യാട്ടവിഹാരിച്ച് ഒട്ടിയികം പ്രസന്നിച്ചു. ചക്രവർത്തി ഇങ്ങിനെ പഠണ്ടു:—

“മകനെ നീ ഒട്ടം പ്രസന്നിക്കുതു; നിനക്കു നല്ലതു തന്നെ വരും. സംശയമില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു നീ ഒന്നാടായ കാര്യം പറവാനണ്ടു. രാജുകാര്യസംബന്ധമായി നിനക്കു ഖവിടെ നിന്നും പല എഴുത്തുകളും വരും. അതൊക്കെ എന്നുന്നു ആജ്ഞകളുണ്ടോ എന്നും നിന്മായ

പ്രേഫ്റത്തിയ ശേഷം മാത്രമേ നീ അവരെ അസാന്നിക്കാം എ. അക്കായ്യും നീ ലല്ലപോലെ സൃഷ്ടിക്കണം. ഞാൻ അയയ്യുന്ന എഴുത്തുകളിൽ എന്നോ പല്ലിന്നറ ദിനക്കാണം. കേട്ടോ ഈ സംഗതി രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു.”

കുദ്രുൻ അച്ചു നെത്താഴതു് യാത്രയായി. എതാനം ദിവസം കൊണ്ടു് തക്ഷശിലയിൽ ചെന്ന ചേരക യും ചെയ്തു. രാജക്കമാരൻ ആരു രാജ്യരാംരഥത്ത് ശരിയാക്കാവണ്ണും ഭാവിച്ചു. ജനങ്ങൾം അദ്ദേഹത്തിന്നും നന്ദിയും സാമർപ്പിച്ചതയും കൊണ്ടാടി. ഇങ്ങനെ കുറൈക്കാലും കഴിഞ്ഞതിന്നും ശേഷം ഒരു ദിവസം കുദ്രുന്നും പ്രധാനമായും രാജാനിയിൽ നിന്നും അടിയന്തരത്തിൽ ഒരു കല്പന കിട്ടി. കുദ്രുന്നും കണ്ണകൾ ഉടനെ കത്തിപ്പോട്ടിക്കണാമെന്നായിരുന്നു അതു കല്പന. എഴുത്തു വായിച്ചു ഉന്നു മന്ത്രി പരിശോഭിപ്പിച്ചിലായി.

കുദ്രുൻ—“എന്നാ നിങ്ങൾ ഈ പരിശോഭാത്മകം”

മന്ത്രി—“ഈ എഴുത്തു കണ്ടാൽ ആക്ഷം പരിശോഭ വന്ന പോകും. അങ്ങനെയുള്ള കാര്യമാണു്”

കുദ്രുൻ—“എന്നാണു്. വേഗം പരക്കാതെനു്”

മന്ത്രി—“എങ്ങനെ പരയുന്നു. എങ്ങനെ പരയാതിരിക്കുന്നു. കൂട്ടം എന്നിക്കു ഇതിനൊക്കെ സംഗതിവെന്നല്ലോ”

കുദ്രുൻ—“എന്നാണു്! ശ്രീക്ക്രൈസ്തവപ്പോലെ വ്യസനിക്കുന്നും. കാര്യംപരയും. നാട്ടുക്കാരെക്കിലും ഉപരോന്തി കണ്ടാവിട്ടിക്കാം”

മന്ത്രി വളരെ വ്യസനങ്ങതാട്ടക്കുടി എഴുത്തിനെ കൂദ കുന്നൻ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. രാജകുമാൻ എഴുത്തുവായിച്ചു നോക്കിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “അച്ചു കുന്നൻ കല്പയയ്ക്കും നിങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ അപ്രകാരം ചെയ്യണം.”

മന്ത്രി—“ഇങ്ങായ്ത്തിൽ എന്നിക്കും വെലമായ സംശയം ണ്ട് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്കും അവിട്ടതെ നേരിട്ടു സ്ഥാപിക്കും തുണ്ടപാക്കുപോക്കുമാണെന്നും ഇങ്ങനെയാങ്ക കല്പന ഒരിക്കലും അവിടെനിന്നുണ്ടോ കന്നതല്ല. ഇതും ആരുടേന്തേയോ ചതിവാണും.”

കൂദകുന്നൻ—“നിങ്ങൾക്കു സംശയമെന്നം വേണ്ട. ഇതും അച്ചു കുന്നൻ ആരജ്ഞത്തെന്നായാണും. ഇതാ പത്രഭൂക്താ ണ്ണനു. ഇനി വെറുതെ താമസിക്കുണ്ടും. കായ്യും ക്ഷണത്തിൽ നടക്കേണ്ടും. തൊനിതാ തയ്യാറായിരിക്കുണ്ടോ.”

ഈതു യും കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ നിന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം പൊട്ടിക്കരണമെന്നു. മന്ത്രിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും ബാധ്യം ധാരായിരിയാതെ വീണ്ടുടന്നെറി. ഡീരനായ രാജകുമാൻ പി താവിന്നൻ കല്പന ഉടൻതന്നെ നടത്തണമെന്നും നിബ്യം നിശ്ചാരം തുടങ്ങി. എന്നിട്ടും മന്ത്രിയും മറ്റൊരു സ്ഥലമായും അതിനു വഴിപ്പുട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് കൂദകുന്നൻ ഒരു ദൈഷ്ടു നെ വരുത്തി അവനെക്കൊണ്ട് തന്നൻ കണ്ണു കുറാ രണ്ടും കുത്തിപ്പോടിപ്പിച്ചു. ഇഴ സംഭവം ചുവാ സികൾക്കും കറിനഭായ വ്യസനത്തെ ഉണ്ടാക്കി. കൂദ കുന്നൻ ഭായ്യും കുന്നൻ വായ്യുടെ കമ പറവാനമില്ലെല്ലാ. ഭാഗ്യവീന യായി അ സ്ത്രീ കരഞ്ഞു കരഞ്ഞും ബോധമില്ലെല്ലാതെ കിടന്നു.

എല്ലാം കമ്മ്മാണ്ണൻ വിചാരിച്ചു് കൂദളൻ സമാധാന ചെയ്തു.

അതിന്റെ ശ്രദ്ധാം കൂദളൻ ഭാസ്യം യാട്ടം തീടി തിരിച്ചു. സഹായത്തിനു് മറ്റാകം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവക്കെട കാലക്കോപം ഭിക്ഷയെടുത്തായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നു പട്ടിണി കിടന്നു പലവിധേയ കഷ്ടപ്പെട്ടും അവർ ഒരുവിധേയ അശ്രൂക്കെന്നു തലസ്ഥാനമായ വാടബീച്ചതുനാഗരത്തിൽ ചെന്നേചേരും. താൻ നിരപ്പായിയാണുന്നു് ചക്രവർത്തിയെ ധരിപ്പിയ്ക്കുമെന്നായിരുന്നു കൂദളൻ ആരുഗമം. അതുകൊണ്ടു് ഭാഗ്യരഹിതരായ ദാവ തിമാർ കൊട്ടാരവാതുക്കൽ ചെന്നു. കഷ്ടം- രാജുത്തിനു് അവകാശിയായ കൂദളൻ തന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ കൊട്ടാരവാതുക്കൽ ഭിക്ഷക്കാരന്റെ നിലയിൽ നിന്നു. അക്കത്തുകടക്കാൻ മാർപ്പം കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് അച്ചുള്ള കേടുക്കിൽ കേൾക്കുന്ന ഏന്നവച്ചു് രാജകുമാരൻ ഫിലകീത്തന്ത്രം പാടിത്തുടങ്ങി. ആകീത്തന്ത്രങ്ങളിലുള്ള ഒക്കിരസവും ഗായകന്റെ സ്വപരമായും തുടർച്ചയും കേടുന്നിനു വരുക്കെ മനസ്സിനെ പാടു അലിച്ചു. കൂദളൻ പാട്ടു് താൻ ആരുഗിച്ചതുപോലെ ചക്രവർത്തി കേൾക്കാനിടയായി. പാട്ടുകേട്ട മാത്രയിൽത്തന്നു അംഗീകാരത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പലവിധേയയുള്ള വിചാരങ്ങളുണ്ടായി. അശ്രൂക്കെന്ന പരിചാരകനെ വിളിച്ചു് പാട്ടുകൊരുന്നു തീടിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. കണ്ണുംപൊടിഞ്ഞു് ഓശ്രാട നംജോണ്ടു കുറുത്തു് പട്ടിണികിടന്നു മെലിഞ്ഞും ഉള്ള കൂദളൻ തദ്ദീപത്തു് സ്വപ്പിതാവിന്റെ മുന്തിരപ്പേരിൽ പ്രവേശി

ചു. പാട്ടകാൻ തന്റെ ഫീയ ചുത്രനാണോ അദ്ദേഹം കന്ന് ഭർന്നശാനൃതാൽ മനസ്സിലായി. ചുത്രന്റെ അവസ്ഥക്കും വുല്ലനായ ചക്രവർത്തി വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. മകരം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ആക്ഷ്യം കൊട്ടാരത്തിന്തും ഒരു പലിയ ബഹുമായി. കരച്ചിലെല്ലാം കഴിഞ്ഞും അദ്ദോകൻ മകനെ അരിക്കത്തോ ചു കാഞ്ഞങ്ങളെല്ലാം ദോ ദിച്ചതുണ്ടാണി.

കുറുന്ന്—“എനിക്കു ആളും വിശപാസം വന്നില്ല. ഒരു ദിനക്കണ്ണാണു അച്ചു നേരു കല്പനയാണോ എന്ന് തീച്ചുപൂട്ടിയതു്.”

അദ്ദോകൻ—“എന്നു കുണ്ണെ ഇതിനെല്ലാം ഇടവന ലേഡാ. ഈ വയസ്സുകാലത്തും ഇതാണെല്ലാ എന്നു അനുഭവം” എന്നുപറഞ്ഞും ചക്രവർത്തി ഹ്രിന്നയും പിന്നയും കരഞ്ഞു.

അതിനുംഗംശം ഈ കണ്ണാമായ എഴുത്തിനും ഉന്നവം എങ്ങിനെയാണോ അനേപാണിച്ചതുണ്ടാണി. തിശ്ശുരക്കിതയുടെ വാദ്യനാട്യയാറം എഴുപ്പുത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. അവൾ എഴുതെന്തെല്ലാം എഴുതിത്തരാം കുടിനും കുടിവാം അദ്ദോകൻ മനസ്സിലായി. ചക്രവർത്തിയുടെ കോപം വാല്മീക്രതിനും പെഴുങ്ങണക്കരവിനെ ജയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനും കല്പനപ്രകാരം ഭിംബിയായ തിശ്ശുരക്കിതയെയും അവളുടെ നീചനാരായ സഹായികളേയും രാജഭന്ധനാർ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അന്നത്രം ചക്രവർത്തി ഘുത്രൻറ കൃഷ്ണിന് വീണ്ടും കാഴ്ചയുണ്ടാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോച്ചിച്ചതുടങ്ങി. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്നേം ഒരുപാടം ഒരുപാടം ശാക്രമാനിയാൽ വിത്രുലുമാക്കുന്നുടെ ഒഹാബോധിയുക്കാത്തിന്റെ സമീപത്തിലും ഒരു പൊതു ഒരു പോയി ഒരു ദിവ്യസന്ധാനിയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയകിട്ടി. അദ്ദേഹം ഒരു കാലതാമസം ശ്രീകാർത്ത ഘുത്രനേയും കൊണ്ടുവിടെ ചെന്ന് കൃഷ്ണിന് കാഴ്ചയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നെന്ന് പ്രാത്മിച്ചു. അടുത്തകിവസം താൻ യമ്മന്ത്രക്കു റിച്ചും പ്രസംഗിക്കുന്നതാണെന്നും അതു കേൾക്കാൻ വരുന്നുവെല്ലാം ഓരോ പാതയും ശ്രീകി കൊണ്ടുവരണമെന്നും ആയിരുന്നു സന്ധാനിവാദുന്നേൻറ ഭദ്രപടി. ഫലാധിക്കുന്നു പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ സമീപദിക്കിലുള്ള സകല ജനങ്ങളും വന്നും അവർ ഓരോത്തരത്തും സന്ധാനി പറത്തുതുന്നു സഹിച്ചും പാതയുള്ളൂ, കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. . അന്നത്രം ഭദ്രാധിക്കും പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. ഭക്തിപരമാണകൊണ്ടു ശ്രോതാക്ഷിത്താട മനസ്സിലുക്കി. അവരുടെ നയനങ്ങളും നിന്നും അത്രുക്കൾ പൊഴിഞ്ഞു. ഈ കൃഷ്ണനീർത്തുള്ളിക്കുള്ളും അവരുവർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളും പാതയുള്ളിൽ വീണു. പ്രസംഗം അവസാനിച്ചുണ്ടേണ്ണും ഫലാധിക്കുന്ന ആ കൃഷ്ണനീരുപ്പാം വാങ്ങിച്ചും ഒരു സ്വപ്നപ്രാത്രത്തിൽ ഒഴിക്കുകയും ഏകാന്തരാത്യാടശ്രീകി കരേണ്ടരം പ്രാത്മിച്ചുണ്ടേണ്ണും ആസ്പദ്ധ്യപ്രാതുക്കരുളുന്നേൻറ കയ്യിൽക്കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഫലാധിക്കുന്ന് —“അപ്പെയ്യാ രാജകുമാരം, മുന്നോട്ടു വരിക്കതെനു. ആ പാതയിലുള്ള ബാധ്യജലം കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ മുഖം കൂടുക്കണം.”

കുദ്ദുളും മുന്നോട്ടുവന്ന് ഭക്തിഡയാടശ്രീകി അവം കൂടുക്കി. ആ നിമിഷത്തിൽത്തെന്നു രണ്ടു കൃഷ്ണിനും മുമ്പിലുത്തുപോലെ കാഴ്ചയും ചെയ്തു.

സൂത്രത്താന്നൾ അസുയ

വൈദികൻ രാജുത്തിൽ മഹമദിയസാറാജു, സ്വാപിച്ചതു് പ്രസിദ്ധനായ വൈദികർ ആലിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അധിക രാജുങ്ങളും യൂദ്ധങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനിടയിൽ മലബാറിനേയും അക്കുമിച്ചിട്ടണ്ടു് അങ്ങനെ ആകുമിച്ചിട്ടിള്ള അവസാങ്കളിൽ അദ്ദേഹം മലബാറിൽനിന്നും അങ്ങനെക്കും ജനങ്ങളെ പിടിച്ചു് അടിമകളാക്കിന്നതു് പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ വൈദികർആലി ചീരയ്ക്കുന്നതാലുക്കിട്ടിനിന്നും ഏതാനും പേരെ പിടിച്ചു് ബന്ധന ത്തിൽ ആക്കി. ആ ക്ലിന്റത്തിൽ ചെറുപ്പുക്കാരനായ ഒരു നമ്പുരാതുഭായിരുന്നു. മഹമദിയനാർ അന്ത്യമതക്കാരെ യൂദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചാൽ അവരും ഭണ്ഡിച്ചു് മഹമദിയരാക്കിന്നതു് സാധാരണമായിരുന്നു. ആ നീഡം നമ്പുരാദേരും പ്രശ്നാഗിയ്ക്കുയാൽ സാധ്യവായ നമ്പുരാർ മഹമദിയനായിത്തീർന്നു. അന്നമുതൽ അധികാരി പേരും ചെയ്യിക്കും അധികാരിയും എന്നായി. വൈദികർ ചെയ്യിക്കും അധികാരിയും കൊടുത്തിൽ ഒരു ത്രിനായിനിയമിച്ചു.

അധികാരി സെന്റന്റ്രൂവും ബുദ്ധിയും ചൊടിയും എല്ലാംകണ്ടു് വൈദിക്കും അധികാരിയും വളരെ സൗഖ്യം തോന്നും. അധികാരിനും വൈദിക്കിൽ ഉള്ളാഗക്കയിററങ്ങളും ലഭിച്ചു. അധികാരി വൈദികരെക്കാനിച്ചു് പലതവണ്ണയും യൂദ്ധക്കളുത്തിൽ പോയിട്ടിട്ടു്. അപ്പുംപോക്കെ അധികാരി വൈദിക്കും കൊടും വൈദികർ മന്ദിരപ്പായി സ

അനാശിക്കും. എത്ര രഹസ്യം കാര്ത്തവും വെഹദർ അയാസ്സിനോട് പറയാൻ മടിച്ചില്ല. ചിലപ്പോൾ രാജു കാർഥ്റ്റാങ്കിൽപ്പോലും വെഹദർ തന്റെ വിശ്വസ്നായ ട്രുണൻ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിരുന്നു. അയാസ്സിനും കാലക്രമംകൊണ്ട് വലിയ ഉള്ളാഗങ്ങൾ കിട്ടവാനിടയായി.

അങ്ങിനെയിരിക്കുന്നോൾ അയാസ്സിനെ ചിററൽ ദിശയിൽ എന്ന കോട്ടയുടെ അധിപത്യായി വെഹദർ നിയമിച്ചു. ആ വസ്തു മനസ്സിലായ ഉടൻ തന്നെ അയാൾ വെഹദരെ രഹസ്യക്കുണ്ട്.

അയാസ്സ് — “മയാഭുവായ അവിടുന്നും എനിക്കും ഇഴ വലിയ ഉള്ളാഗംതന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു സംബന്ധിച്ചതു ഒജാലികൾ ശരിയായി നടത്തുവാൻ എനിക്കും അങ്ങേയും ത്രാണിയില്ല.”

വെഹദർ — “ത്രാണിയില്ലെന്നും പരയുന്നതും എന്തുകൊണ്ടുണ്ട്”

അയാസ്സ് — “എനിക്കും എഴുതാൻ വായിക്കാനും പോലും അറിയാൻ പാടില്ലല്ലോ. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണും രാജുകാർഥ്റാങ്കൾ നടത്തുന്നതും.”

വെഹദർ — “നീ ഒരു സൗഖ്യതന്നെ മഷിയും പേരും കൊണ്ടും കാർഥ്റ്റം വല്ലതും നടക്കുമോ. ഒരു കൂതിരക്കു വഞ്ചികയ്ക്കില്ലിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടും വല്ല ഉപകാര മെക്കിലും ഉണ്ടായെയക്കാം. പേരും മഷിയും കൊ

ണ്ട് അതുപോലും ഇല്ല. നീ എൻ്റെ നേക്ക് ഭക്തി യോടുകൂടി ജോവിചെയ്യാൻ മതി. ധാതൊങ്കരത രൂം വരികയില്ല. എഴുത്തും വായനയും കൈകെ എ നീൻ്റോ? ഞാൻ ഈ രാജുങ്ങളെല്ലാം കീഴടക്കിയതു് എഴുത്തു പറിച്ചിട്ടാണോ.”

വൈദികരാലിക്കു് തീരെ എഴുത്തറിഞ്ഞ കൂടായിരുന്ന എന്നാളുമുള്ള പ്രസിദ്ധമായ സംഗതിയാണോ”

വൈദികര പുത്രനായ ടിപ്പു ചിലകാർത്തുങ്ങളിൽ അബുലും കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വല്ലതും തെരുവുകൾക്കാൽ അച്ചുന്നു മകനെ കടിനമായി അധിക്ഷേചിക്കുന്നതും പതി വായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ശരൂക്കെല്ലിൽ നിന്നും അപേക്ഷി ത്രുപ്പത ചില സാമാന്യങ്ങൾ ടിപ്പു ഒളിച്ചു വെച്ചിരുന്ന തിനെ വൈദികർ കണ്ടുപിടിച്ചു് മകനോടിങ്ങനെ പഠിത്തു.

“നീ കളുംനെന്ന മാത്രമല്ല മഹാമുഖനമാണോ. നീ ഈ സാഖാനങ്ങൾ ഒളിച്ചുവച്ചതു് എന്തു വില്ലുതിത്തമാണോ. എൻ്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ സാഖാനങ്ങളെല്ലും മാത്രമല്ല രാജുംപോലും നിന്നക്കഴെല്ല കിട്ടുന്നതു്. നീ അതുവിചാരിച്ചില്ലപ്പോ. കുഞ്ചം- നിന്റെ സ്വന്തതിനേന്തെനു നീ മോഞ്ചിക്കിരുന്നു. മന്യനായ നീ എൻ്റെ പുത്രനായതു് ഈ ശ്രേംഗരു് മെ എന്നേ പറയാനള്ളു. അയാൾസു് എൻ്റെ മകനായിരുന്നുകും എത്ര നന്നായിരുന്നേനേനു.”

വൈദികര ഇപ്പകാരമുള്ള വാക്കേവെട്ടു് ടിപ്പുവിനു അയാൾസിന്റെ നേക്കു് വലിയ അസൂയയുണ്ടായി. അയാൾസിനു ശരൂത ദിനംപ്രതി വല്ലിച്ചുവന്നു. കുറേക്കാലം

കഴിയേറു മഹാദർ മരിച്ച ടിപ്പുവിനു് രാജുവംകിട്ടി. അക്കാവത്തു് ചെയ്യിക്കു് അയാസ്സു് വെഡ്യു എൻ കോ ടയുടെ അധിപതായിരുന്നു. ചെയ്യിക്കൈയാസ്സിനെ ഉടനെ വധിക്കുമ്പോൾ ടിപ്പുസുൽത്താൻ വിശ്രദമനായ ഒരു ഉദ്ഭ്രാഗസ്ഥൻറെ പേരെഴുതിയയച്ചു. രാജാവിനു് തന്നോടു വിശ്രാധമാകയാൽ ആവത്തിൽ നിന്നും രക്ഷയ്ക്കു ടവാസളി മാർളൂഡബല്ലാം ചെയ്യിക്കു് അയാസ്സു് കൂട്ടി തിരുന്നു. തലസ്ഥാനത്തു നിന്നും വരുന്ന ഉത്തരവുകൾ തന്നുകുണ്ടാക്കാതെ ആക്കം കൊടുക്കുത്തെന്നു് മുച്ചവതനു അയാൾ എയ്പ്പാടുവച്ചിരുന്നു. ഈ ഉത്തരവുകൾ എഴുതു റിയാവുന്ന കാളേക്കാണ്ടു് വായിച്ചു കേൾക്കുന്നതും പതി വായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണു് തന്നെ കൊന്നകളുയണമെന്നുള്ള ആശങ്ക ആയാസ്സു മനസ്സിലാക്കിയതു്. ഈ എഴു ത്രഞ്ഞ വായിച്ചുത്രു് ഒരു ഖ്രൂമണനായിരുന്നു. അയാൾ ഈ വിവരം വല്ലവരോടും പറഞ്ഞേതയുള്ളൂമെന്നു ദയൻു് അയാസ്സു ആഖ്രൂമണനെന്ന തിങ്കൾണ്ണം വധിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം അയാൾ വെഡ്യു എൻ കോടുക്കുത്തെ ടിപ്പുവിനോടുള്ള പക വീട്ടാനായി ഈംഗ്രീഷ്യുകാക്കം വിട്ടുകൊടുത്തു. സുൽത്താൻ ശത്രുവായ അയാസ്സിനെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി ഒരു വലിയ സെസന്റ്രേതാട്ടുടി ഘുരയ്ക്കുട്ടി. അതുമനസ്സിലാക്കിക്കാണ്ടു് ചെയ്യിക്കു് അയാസ്സു് തലഞ്ചേരിയിൽ ത്രുന്നു് ഹംഗ്രീഷ്യുകാടുടെ അടുക്കൽ അഭ്യം പ്രാവിച്ചു. അവർ അയാസ്സിനെ സുൽത്താന്റെ കോപാണിയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും ചെയ്തു.

ഹംഗ്രീഷുകാരം ടിപ്പുവമായി അന്ന നടന്നാക്കാണി
അന്ന യുദ്ധം കുറേക്കാലംകൊണ്ടേവസാനിച്ചു. ഹരക്കുൾ
കാക്കിം തമ്മിൽ സമാധാനവുണ്ടായി. അതിന്റെ ഒരു
പിം ചെറുഖ്കളും അയാസ്സിനെ തന്റെ അധിനിതിൽ വി
ഭാവമെന്ന പറയുന്ന് ഹംഗ്രീഷ്‌കാരെ സൃഷ്ടതാൻ നി
ർഘ്യമിച്ചതുടങ്ങി. എന്നാൽ ഹംഗ്രീഷുകാർ ഹു അ
പേക്ഷയെ നിരസിച്ചുംതയുള്ളൂ. അയാൾ തങ്ങൾക്കായി
ഒക്കാട്ടയെ വിട്ടുകൊടുത്തതിനു സമ്മാനമായി ഹംഗ്രീഷ്
കാർ അയാൾക്കു് തക്കതായ അട്ടത്തുണ്ടുകൊടുത്തു. അ
തും വാങ്ങി സകല സുവാദങ്ങളാട്ടം തുടി ചെയ്യിക്കു് അയാ
ൾ വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നു

ബോക്കനാമിനും

ബോക്ക പ്രസിദ്ധനായ ടെട്ടുർ റാജു ഭാരതമാരംഡിച്ചകാ
ഭത്ത് തന്നെ ഘുവികമാരകെട്ടു തലസ്ഥാനം പോലും
സ്വത്തുകളുടെ അധിനിതിലായിരുന്നു. ഘുവാവായക്കെട്ടുർ
തന്നെ റാജുത്തെ ഘുവസ്ഥിതിയിൽ വരുത്തണമെന്ന ഫി
ച്ചാരിച്ച് അതിനായി പരിഗ്രമിച്ചതുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ
സെൻ്റ്രുത്തെ ശേഖരിച്ച് ആപ്പുമേതനെ തലസ്ഥാനപ
ടന്റെ കൈവരേതതാങ്ങവാൻ അദ്ദേഹം നിയുതിച്ച്.
ഈ അത്രുഹം ക്ഷണത്തിൽ സാധിച്ചുവെക്കിലും കാലതം
മുസം കൂട്ടാതെ ആ നഗരം രണ്ടാമതും സ്വത്തുകളുടെ കൂ
ട്ടിൽ അക്കദ്ദേപ്പട്ട. ടെട്ടുർ സ്വത്തുകളുടെ അട്ടക്കൽ നി
ന്നം രക്ഷപ്പെട്ടു പലസ്ഥലങ്ങളിലും സഖ്യരിക്ഷന്നതിനി
ടയിൽ ഒരു ദിവസം തന്നെ വള്ളത്തം ഘുമത്തിൽ
ചെന്നു. അവർ തിളിയ്ക്കുന്ന ശോരും ഒരു പിണ്ഠാണിയിൽ വിള
ഡി ടെട്ടുറിനകൊടുത്തു. വിശദപ്പു കലശലായിരുന്നതി
നാൽ ടെട്ടുർ ബലുപ്പെട്ടു പിണ്ഠാണിന്നെൻ്റെ നട്ടക്ക നി
ന്നം കുറു ശോരു വാരി ക്ഷേമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആട്ടക്കു
ത്തിലധികമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ടെട്ടുറിന്നെൻ്റെ കയ്യ് പൊ
ള്ളിപ്പോയി. ഇതുകണ്ട നിന്നിരുന്ന വള്ളത്തം ഉടനെ
ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

“ നീ ഒരുക്കായ്ത്തിലും മുൻകരുളോടുള്ളടി പ്രവൃത്തി
ക്കയില്ല. പിണ്ഠാണിന്നെൻ്റെ അരികിൽ നിന്നും ശോരുവാ
രി ഉണ്ടിരുന്നുകും കൈ പൊള്ളുമായിരുന്നോ? അതാ
രുളാച്ചിക്കാതെ നീ നട്ടക്കമനിന്നതനെ ശോരുവാരിയപ്പോ.

ഇതുവോലെ തന്നെയാണ് രാജുകാർണ്ണങ്ങളിലും പ്രവർത്തി കണ്ണതു്. നിന്റെ പുപ്പീകരാതുക തലസ്ഥാനത്തിനു ചു റദ്ദിക്കു രാജുങ്ങൾ കൈവരശത്രാക്കാതെവല്ലപ്പെട്ട് നീ മല്ലത്തിലുള്ള തലസ്ഥാനത്തെ പിടിക്കാൻ തുമിച്ചു. അ തുകാണ്ടാണ് ഇഴപ്പാർക്കുവായും ഒന്നിട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ നിന്നും നീ ഒരു പാഠം പഠിക്കണം”

ഈ ഉപദേശം സാരവത്രാശണനു് ചെടുത്തു മനസ്സിലാക്കി.

അനന്തരം വളര്ത്തുമയുടെ ഉപദേശമനസ്തിച്ചു് ചെടുത്തു തലസ്ഥാനത്തിനു ചുറ്റുമിള്ള പ്രദേശങ്ങളെ അത്യും കൈരൊപ്പെട്ടുത്തി. അതിന്റെ ശേഷം തലസ്ഥാനവും പിടിച്ചടക്കി. ചെടുത്തു ഒരു മുന്തനായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അയൽ രാജുങ്ങളെ കീഴടക്കി സ്വപരാജുത്തെ വിനൃളിപ്പും, പ്പെട്ടുത്തി. എപ്പറ്റാവബണ്ണത്തിലുള്ള അനേകകും രാജുങ്ങളെ കൊള്ളുചെയ്തു കൂടിത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലും വന്നു സ്വർഖവിലേ പംബിരാജാവിനെ തോണിച്ചു. ചെടുത്തു സ്വർഖവിപ്രഭാത്രതെ കൊള്ളുചെയ്തു എന്ന മാത്രമല്ല അ വിഭവത്തെ ജനങ്ങളെ തന്റെ ഭരണത്തെ വധംഗങ്ങൾക്കി രഹാക്കുകയും ചെയ്തു. എപ്പറ്റായിലുള്ള സകല രാജാക്കരാതും ചെടുത്തു എന്ന കേട്ടാൽ വിരച്ചതുടങ്ങി.

ഇക്കിലനായ ചെടുറിന്റെ ശക്തി ഇങ്ങിനെ വല്ലിച്ചുവരുവോർക്കുമണി തുല്യകരാതുക നാമനായിട്ടും വാജിസറും എന്നൊരു ശക്തിമാനായ രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അനേക രാജുങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കി അയൽ രാജാക്കരാതോടു കൂപ്പംവാങ്ങി വാജിസറും തന്റെ പ്രതാവ

തെ വല്ലിപ്പിച്ചു. ബലവാനായ ബാജിസറിനെ പിടിച്ചക്കിയാൽ തന്റെ കീൽക്കി വല്ലിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചു് ടെമ്പർ ഓട്ടിമൺ തുലക്കുമാരുടെ രാജുത്തിലേക്കു് തന്റെ സൗന്ദര്യ നയിച്ചു. തുലക്കുമാരും മുകിലുമാരും തമിലുണ്ടായ ഒപ്പാരമായ യൂദ്ധത്തിൽ ബാജിസറിനു് പരാജയം സംഭവിച്ചു. അധികാരി തടവുകാരനാക്കി മുകിലുംടുരുമാർ ടെമ്പറിന്റെ മുവിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ബന്ധന്സ്ഥനായ രാജാവിനെക്കണ്ണമാത്രയിൽ ടെമ്പർ ചോട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഉടനെ ബാജിസറു് ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. “മേരു രാജാവെ എൻ്റെ നിംഗാളുതെക്കണ്ടു് ഭവാൻ ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വത്തിന്റെ മറിമായങ്ങളാണു് മന്ത്രിക്കുടെ ഏറ്റവും പ്രതാപങ്ങളും കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളും എന്നു് എല്ലാപ്രകാരം ഓമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. ഞാൻ ഇന്നു് ഇംഗ്ലീഷ് അപമാനം അന്തിമിക്കും വിക്രാന്തിവന്നു. കാലേ നിങ്ങൾക്കും ഇങ്ങനെ സംഭവിയ്ക്കില്ലോ് എങ്ങനെ അറിയാം.” ഇതുകേട്ടു് ടെമ്പർ ഇങ്ങനെ മറുപടിപറഞ്ഞു. “രാജുങ്ങളെ വല്ലിപ്പിക്കുന്നതും നശിപ്പിക്കുന്നതും കൈവമാണെന്നു് എനിക്കു നല്ലവള്ളുമരിയാം. ഞാൻ ചിരിച്ചതു് നിങ്ങൾക്കും സംഭവിച്ച നിംഗാളുതെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നിങ്ങളുക്കണ്ണ പ്രോഫീൾ എൻ്റെ മന്ത്രിക്കുണ്ടു് എൻ്റെ വലിയ സാമ്രാജ്യങ്ങളെ രേഖക്കാൻ നമ്മേറ്റുാണെയുള്ളവരെ കൈവെം നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. നിങ്ങൾ വിത്രുപരം കരക്കണ്ണനമാണു്. ഞാൻ ഒരു മുടിയെയന്നിയം തന്നെ.”

രം ഡീറനായ ഡോല്പാവ്

പുരാതനകാലത്തിൽ തെക്കേയുടോപ്പിൽ വളരെ
പ്രബലമാരായിരുന്ന രാജുക്കാർ റോമാക്കാരായിരുന്നു.
റോമാക്കാരും വടക്കേ അമ്മുക്കയിലുള്ള പ്രബലമാരായ
കാത്തിജീനിയമാരും തമിൽ ചീഹ്വങ്ങളായ ദോരഘുഖ്യ
ഞംപാ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുപരെ യുദ്ധത്തിൽ
കാത്തിജീനിയമാർ ഭോഗ്യ എന്ന മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ
രാജുത്തിൽ അർഡ്വിയിട്ടുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളേയും റോമാ
ക്കാൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതായും നന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ കാ
ത്തിജീനിയമാരുടെ ഒരു ഭന്താവായിരുന്നതു് ഹാമിൽ
ക്കാർ അതിജീനിയമാരും ഹാമിൽക്കാരിനു ഹാനിബാർ എ
നു ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു പുതുനണ്ണായി. ഹാനിബാർ
ഛിന്നു ഒൻപതുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഹാമിൽക്കാർ അതുകൂടി
ഡൈക്കൊണ്ടു ഒരു ശൈമം ചെയ്തിട്ടു്. ജീവനള്ളൂ കാലം ദി
ഴവനും റോമാക്കാരുടെ ശത്രുവായിരിക്കാമെന്നാണു് ബാ
ലനായ ഹാനിബാർ തന്റെ പിതാവിന്റെ താല്പര്യപ്പു
കാരം സത്രു ചെയ്തിട്ടു്. ഈ ശൈമത്തിനെ നിരവേറു
ന്നതിനു് ഹാമിൽക്കാർ തന്റെ പുതുനെ യുദ്ധാള്ളാസം
ചെയ്തിപ്പിട്ടു് അതി സമത്വനാക്കിത്തീരു.

ഹാമിൽക്കാർഡിന്റെ ഉരണ്ണഗ്രഹണം ഹാനിബാർ
കാത്തിജീനിയമാരുടെ സെസന്റ്രത്തിന്റെ ഭന്താവായി.
ഉടൻ തന്നെ സത്രുമരണസരിച്ചു റോമാക്കാരോടു് യുദ്ധ
അതിനു പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. താന്ത്രേണ്ടാൽ താമസിച്ചു

കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രദ്ധയിൽ രാജുത്തിൽ നിന്നും രോമാക്കാ അടെ രാജുമായ ഇറാലിയിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കേൾക്കുത്തിൽ ചെന്നു് ഹാനിവൊപ്പം ദൈർഘ്യകൾ കുഴിക്കു മുമ്പ് പണ്ഡത്തോ ശ്രദ്ധമാത്രതു വീണ്ടും ഇറ്റിക്കുകയും ചെയ്യു. ഇതിന്റെപ്പോൾ ഒരു വലിയ സെസന്റേതാട്ടുകൂടി ഹാനി വൊപ്പം ഇറാലിയിലേക്കു് ധാരാത്രുടുക്കി. ഇങ്ങനെ ധാരാത്രു ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേവൊപ്പം ഹാനിവൊപ്പം ഒരു സ്പർശം കണ്ടു. ദൈവം തന്റെ മുഹിൽ പ്രത്രക്ഷമായി ഇറാലി ദേഹം ആകുമിക്കാൻ ഹാനിവൊളിനോടാജ്ഞാപിച്ചു. ഇ റാലിയിലേക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഓരോളേ മുമ്പ് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഹാനിവൊപ്പം ആ മനസ്സുനെ പിന്ന് തുടർന്നു. പുരുക്കാട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുത്തെന്നും അധാർ ഹാനിവൊളിനോടു പറഞ്ഞു് കുറേക്കുരം നടന്നശേഷം ഹാനിവൊപ്പം ഓക്കാതെ പുരുക്കാട്ടുകുറിഞ്ഞുനോക്കിപ്പോ യി. ദേഹമെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങളാൽ ചുറവെപ്പുട്ടിരുന്ന ഒരു സത്പത്തെയാണു് അധാർ അദ്ദേഹപ്പാർ കണ്ടു. ആ ഉ ഗ്രനായ ഭൂതം തന്റെ വഴിയിൽക്കണ്ട സകല വസ്തുക്കളേ മുമ്പ് നബിപ്പിയ്ക്കുയായിരുന്നു. അതെന്നു സതപമാണു നും ഹാനിവൊപ്പം തന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയോടു മോചിച്ചു. ഇ റാലിയുടെ നാശമാണു അധാർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതായിരുന്നു ഹാനിവൊളിനെന്നു സ്പർശം.

വളരെ രാജുങ്ങളും വിസ്തീർണ്ണമായ നദികളും ഭൂമിമാ യ പവർത്തങ്ങളും കടന്നു് ഹാനിവൊപ്പം തന്റെ സെസന്റേതാട്ടുകൂടി ഇറാലിയിൽ എത്തി. രോമാക്കാരെ പല വിധത്തിലും അദ്ദേഹം ദോഷിച്ചു. ജയശ്രീലന്മാരായ രോ

മാക്കാങ്ങെ ഈ പരാജയങ്ങളെ കണ്ടിട്ട് ലോകമെല്ലാം വിസ്തൃതിചു. ഹാനിവൊളിന്റെ ബുദ്ധിഗ്രാഹകതിയേയും ദൈ ത്രഞ്ചേയും എല്ലാവരും പ്രശംസിച്ചു.

ഈഞ്ചെന രോമാക്കാങ്ങമായി യുദ്ധം ചെയ്ത കൊൺ രിക്ഷവോൾ ഒരിക്കൽ ഹാനിവൊളും സെസ്റ്ററുവും പബ്ലിക്കേഷൻ സമ്പർക്കം സമ്മുഖത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് പാ ഉയമടിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ സ്ഥലത്തു് നിന്നും വെള്ളിയിൽ കടക്കാൻ ആ പബ്ലിക്കേഷൻ ഒരു ഇടുങ്ങിയ വഴിമാത്ര മെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ഇടവഴിയെ ഒരു വലിയ രോമാ സെസ്റ്ററു ശ്രദ്ധയോടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഹാനിവൊൾ വലിയ പരാജയലിലായി. രോമാക്കാരെ അവിടെ നിന്നും യുദ്ധം ചെയ്ത് ഓട്ടിക്കുന്നതു് ആതു എഴുപ്പുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തന്റെ സെസ്റ്ററുത്തെ ആ സ്ഥലത്തു് നിന്നും വെള്ളിയിൽ നയിച്ചിരുംപ്പോൾക്കിൽ അവർ കുഷണ സാധനങ്ങൾ ഇല്ലാതെ കുഴുപ്പുട്ടകയും ചെയ്തു്. അതിനാൽ രോമാ ക്കാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തുാതെതന്നെ അവരെ ആ വിടവിൽ നിന്നും മാറ്റുന്നതിനു് ഹാനിവൊൾ ഒരു തന്റെ പ്രദേശ ഗിച്ചു. ആയിരത്തിലധികം കൊളകളെ വരുത്തി അവയും ഒരു കൊന്ദുകളിൽ തുണിചുററി എണ്ണു യുമൊഴിച്ചു്. രാത്രിയായപ്പോൾ കൊന്ദുകളിൽ തീക്കത്തിച്ചു് ആ കൊളകളെ അല്ലോ. അകലെയുള്ള മലയിലേക്കു് ഹാനിവൊളി നീറം ഭക്ഷാർ കാടിച്ചു്. കൊന്ദുകൾ എരിയുന്ന വേദനക്കാണ്ടു് ആ പാവപ്പെട്ട മുഗ്ഗങ്ങൾ ഓട്ടകയും ചാടകയും ചെയ്തുടങ്ങി. ഈ ബഹുജം കണ്ടു് രോമാക്കാർ വിചാരിച്ചതു് ഹാനിവൊളിനീറം സെസ്റ്ററു പ്രാണരക്ഷയ്ക്കും യി ആ മലയിലേക്കു് ഓട്ടനു എന്നായിരുന്നു. കാൽത്തജീ നിയന്ത്രണം സെസ്റ്ററും ഇഞ്ചെന രക്ഷപ്പെടുത്തേന്നു തീച്ചുപെ

ടുത്തി. ആ മലയിട്ടക്ക കാത്തു നിന്ന രോമൻ സെസ്റ്റ്രം ആ വെളിച്ചും കംണന്നസ്ഥലങ്ങരെയ്യു നടന്ന തുടങ്ങി. ഈ അദ്ദേഹ രോമാക്കാർ മലയിട്ടക്ക് ഉപേക്ഷിച്ചതു കണ്ണോ ഹാനിബാഴ്ചും സെസ്റ്റ്രവും വേഗത്തിൽ അതിൽക്കൂടിക്കൊന്നോ രക്ഷപ്പെട്ടു.

അങ്ങേക്കവച്ചക്കാലം ഹാനിബാർ രോമാക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒട്ടവിൽരോമാക്കാർ ഹാനിബാളിനെ തോല്പിച്ചു. കാത്തിജീനിയമാർ രോമാക്കാക്ക കീഴടങ്ങി. ഈതുപൂം കൃതിത്തോ ഹാനിബാർ കുറേക്കാലം സ്വരാജുത്തോ സമാധാനമായിപ്പാത്രം.

എന്നാൽ രോമാക്കാക്ക് ഹാനിബാളിനേയുള്ള ഭയം വിടിപ്പു. ഹാനിബാളിനെ രോമിലേപ്പു യച്ചുകൊടുക്കണമെന്നോ അവർ കാത്തിജീനിയമാരോടാവശ്രൂപപ്പെട്ടു. ഈ സംഗതി ഹാനിബാർ അറിഞ്ഞെതാ തുടക്കം അയാൾ തന്റെ നാട്ടവിട്ടു ഓടിപ്പോയി.

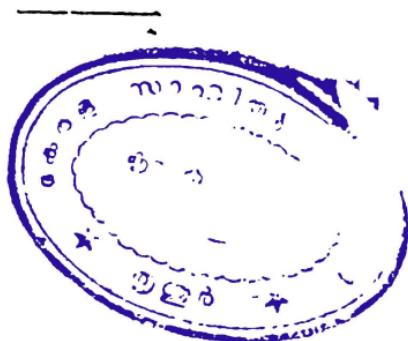
ഈദിനെ സഖ്യരിക്ഷനു സമയത്തോ ഒരിക്കൽ ഹാനിബാർ ഒരു പ്രീപിൽ ചെന്ന. അവിടത്തെ ഭരണാധികാർികളുടെ ഉദ്ദേശം തന്നെ പ്രിച്ചു കൊമാക്കാക്ക് കൊടുക്കാവാനാണെന്നോ അദ്ദേഹം എങ്ങിനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കി. ഒരിവസം ഹാനിബാർ അവരെ ഒരു വിക്രമിനു ക്ഷണിച്ചു. അതിനായിട്ടു പത്രത്ത് കൈ കൊന്ന് അവരുടെ കപ്പലുകളുടെ കപ്പൽപ്പുായും കയറുകളിം ഭവണമെന്നോ ഹാനിബാർ ആവശ്രൂപപ്പെട്ടതന്നുവിച്ചു അവർ അവയെല്ലാം കൊടുത്തു. ഹാനിബാർ ഒരു വിശ്രദിഷ്ഠായ പത്രത്ത് കൈട്ടി അതിനകത്തുവെച്ചു ഒരു വിത്തം കൊടുത്തു. തന്റെ അതിമിക്കളെ വളരെല്ലവരിയുള്ള

മല്ലങ്ങൾ കടിപ്പിച്ചു് മയക്കിയിട്ടിട്ടു് ഹാനിബാർഡ് അത് രാത്രിതന്നെ തുറഞ്ഞവരുതു ചെന്ന ഒരു ക്രൂപിൽക്കൈയാറി അവിടെ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. നേരം പുലന്നേപ്പാർഡ് അതു ക്രൂപിൽ കച്ചവടക്കാർ ഹാനിബാളിനെ കാണാതെത്തു കൊണ്ടോ അധാരേ അനേപാശിക്കാനായി നാലുവഴിക്കും കു പ്പുലയക്കാമെന്നോ നിയുധിച്ചു. എന്നാൽ ക്രൂപിൽപ്പായും കൗദ്യകളും പന്തലിൽ കെട്ടിയിരുന്നതു കൊണ്ടോ അതിനെ ദൈപ്പാം അഴിച്ചുട്ടുതും ക്രൂപിലാക്കുന്നതിനോ വളരെ താമസം വേണ്ടിവന്നു. ഈ സമയംകൊണ്ടോ ഹാനിബാളി നേരം ക്രൂപിൽ വളരു ചുരുതിലായിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഈങ്ങനെ പലസമലങ്ങളിലും ഹാനിബാർഡ് കുറെ ക്കാലം സഖ്യരിച്ചു. റോമാക്കാർ പ്രബുലമ്മാരായതുകൊണ്ടോ അംവരെ ദൈനന്ദിനോ ഒരു രാജുക്കായും അധികം നാൽപ്പാം നിബാളിനു രക്ഷക്കാട്ടത്തിലും റോമാക്കാർ താൻ അഭ്യം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഓരോ രാജുക്കാരോടും തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു ചോദിക്കുന്നതായറിയുന്നാൽ ഉടൻ തന്നെ ഹാനിബാർഡ് അവിടെ നിന്നും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഈങ്ങനെ സഖ്യരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അരേഞ്ചുമഹം ക്രീററും എന്ന പ്രീപിൽ ചെന്നെത്തി. അവിടെ ഉള്ളവർ തന്നെ ധനത്തെ തട്ടിപ്പുറിക്കുവാൻ നിയുധിച്ചിരിക്കുന്ന വെന്നോ ഹാനിബാളിന്റെ മനസ്സിലായി. ഉടനെ കുറെ രേണുകളിൽ ഇഴയ്യും നിരംചും അതിനു് മീതെ മാത്രും. സപ്പൻബും വെള്ളിയ്യും ചിതറി അതെപ്പാം അവിടെയുള്ള ഒരു കേഷഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്മേഷപ്പിച്ചു. തന്നെ ധനത്തെയൊക്കെ ഹാനിബാർഡ് കുറെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ അകത്തടച്ചും തന്നോടുള്ളടച്ചി കൊണ്ടുപോന്നു. ക്രീററിൽ ഉള്ളവർ ഭരണികളിലാണോ ഹാനിബാളിനേരം ധനമിരിക്കുന്നതെന്നോ വി

ചാരിച്ചു് ഇം വിനുവാദങ്ങളെ അവിടെ നിന്നും കൊണ്ട്
പൊയ്യോള്ളുന്നതിനു് ധാനിബാളിനു് അനവാദം കൊ
ടുത്ത.

കൈ സ്ഥലത്തും തനിക്കു താമസിക്കാൻ വധിയാതെ
യായപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അക്കപ്പെട്ടുന്നതിനേ
കുറം മരിക്കുന്നതു തന്നെ നല്ലതെന്നു് ആ ഡീരപുരുഷൻ
നിന്തുയിച്ചു്. ആരെക്കിലും വന്ന പിടിക്കുന്നപക്ഷം ഉടൻ
മരിക്കാനായി അങ്ഗേയും തന്റെ മോതിരത്തിൽ വിശ്വം
അടച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടവിൽ ബിത്തിനിയാരു
ജൂത്തിൽ വെച്ചു് രോമാക്കാരുടെ ചാരന്മാർ ധാനിബാൾ
താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തെ വളരെ. ഉടനെ വിശ്വം ഭക്ഷിച്ചു്
മഹാനായ ധാനിബാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉദാരനായങ്ങളുടെവച്ച

മാസിഡോണിയായിലെ രാജാവായ പ്രസിദ്ധനായ അലക്‌സാണ്ഡർ മഹാൻ ഖാലൂത്തിലെതന്നെ വളരെ ചോടിയും മുലിഗ്രേഷൻിയും ദൈർଘ്യവും ഉള്ള ആളായി തന്നെ. അലക്‌സാണ്ഡർ കൂടിയായിരിക്കുന്നേബാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ മിലിപ്പു് അങ്ഗകം അയൽ രാജു അഭേ കീഴടക്കി. പിതാവിന്റെ തുടരെത്തുടരേയുള്ള വിജയം കണ്ടു് അലക്‌സാണ്ഡർക്ക് സന്ദേശമല്ല സന്നാ പമാണംബാധതു്. തന്റെ സ്നേഹിതമാരായ കൂടിക്കൊള്ളാടു് അലക്‌സാണ്ഡർ ഇപ്രകാരം പറകയുണ്ടായി. “എ നീൻ അച്ചുന്ന എല്ലാരാജുങ്ങളും പിടിച്ചുടക്കുന്നു. അവ സാന്തതിൽ ഞാൻ രാജാവാക്കുന്നേബാൾ എന്നിക്കു പിടിച്ചു കുംഭവാൻ ഒരു രാജുവും കാണുകയില്ല.”

കരിക്കൽ കുലം ഒരു കുതിരയെ വില്ലാനായി മിലിപ്പിന്റെ അടക്കത്തെ കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ പുറത്തുകയറി ഓടിച്ചു് കുതിര നല്ലതാണോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാൻ മിലിപ്പു് തന്റെ ത്രഞ്ചാരോടാജനാപിച്ചു. എന്നാൽ കുതിരസവാരി നല്ല പരിചയമുള്ള ത്രഞ്ചാക്കിം പ്രലിക്കുമാക്കിം ശുടി ഇം കുതിരയുടെ പുറത്തുകയറുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനായി അമിച്ചു എല്ലാവേരെയും കുതിര തള്ളിത്താഴെ ഇട്ടു. പിണകക്കാരൻ കുതിര തനിക്കാവ ശ്രമിക്കുന്നു് രാജാവുപരഞ്ഞു. അലക്‌സാണ്ഡർ അതു കേട്ടിട്ടുകൊണ്ടു് അടക്കത്തന്നെ നിന്നിരുന്നു.

അലക്സാഡ്യർ — “കതിര വേണ്ടേന വെയ്ക്കും ശ്രദ്ധ അതു വാങ്ങിക്കുണ്ട്. പഴക്കുന്നതു് ഞാനായി.”

മിലിപ്പ് — “നീയാണോ പഴക്കാൻ പോകുന്നതു്! വളരെ മുപ്പും സാമത്ര്യവുമുള്ളവഷ്ട തൃടി അതിനെ പഴക്കു വാൻ വഹിയാ. പിന്നൊയാണോ നീ.”

അലക്ക്‌സാഡ്യർ — “അച്ചൻ ഇതിനെ പഴക്കാൻ എന്നു അനുവദിക്കുണ്ട്. എനിക്കു സാഖ്യമായില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആ കതിരയുടെ വിലതനേയ്ക്കും”

മിലിപ്പ് — “എന്നാൽ നീ കതിരപ്പുറത്തു കയറി ഓടിക്കു തുങ്ങാം കാണാട്ടു”

ഉടനെ അലക്ക്‌സാഡ്യർ ഓടി കതിരയുടെ അട്കളത്തെ ചെന്നു് അതിനേൻ്റെ കടിഞ്ഞാണിൽ പിടിച്ചു് അതിനെ സുംഗും അഭിമുഖമാക്കി നിറുത്തി. കതിര ഇതുവരെ പുരുമിച്ചു് അള്ളക്കളെ തളളിയിട്ടു് അതിനേൻ്റെ ചൊയ്യെങ്ങനെ ദേഹപ്പെട്ടിട്ടായിരുന്നു. ഇതു് അലക്ക്‌സാഡ്യർ മനസ്സിലിവായതുകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹംകതിരയെ സുംഗും അഭിമുഖമായി നിറുത്തിയതു്. ഇങ്ങിനെ നിറുത്തിയാൽചൊയ്യെങ്ങനെ അതിനേൻ്റെ പിന്നിൽ വീഴുന്നതുകൊണ്ടു് കതിരയെപ്പുടാൻ ഇടയില്ല. അതിനേൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠം അലക്ക്‌സാഡ്യർ സാവധാനത്തിൽ കതിരപ്പുറത്തു കയറി കുറേക്കുറം ഓടിച്ചു. ഇതു കണ്ടു് അവിടെ തൃടിയിരുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം വളരെ അതിരായിച്ചു. മിലിപ്പിനേൻ്റെ സന്ദേശം ഇതുമാത്രമെന്നു പറയാതെ തന്നെ അറിയാമല്ലോ. കതിരയെ അവിടെ ഒക്കെ ഓടിച്ചു് അതു നല്ലവണ്ണം കൂടിണിച്ചുശ്രേഷ്ഠം അലക്ക്‌സാ

ബാബു പുണ്ണിരിയിട്ട് കൊണ്ട് പിതാവിന്റെ ഭവിൽ വന്നു.

മീലിപ്പു് മകൻ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്പു കാരം പറഞ്ഞു.“മകൻ നീ വേരെ രാജുമനേപച്ചിക്കണം. പരാക്രമിയായ നീനുകൾ മാസിധ്യാണിയാ രാജും വളരെ ചെറുതായിപ്പോയി.”ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. മീലിപ്പു് കുതിരയെ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി മകൻ സമ്മാനമായി കൊടുത്തു. ആ കുതിരയുടെ പേര് ബൃസിമാലസ്സു് എന്നായിരുന്നു. ബൃസിമാലസ്സിന്റെ പുറത്തു കയറിയാണ് അലക്ക്‌സാബിയർ യുദ്ധങ്ങൾക്കു പോയിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിനു് കുതിരയോടു വലിയ വാസ്തവ്യവും അതിനു് തന്റെ യജമാനങ്ങാട്ടു് അതിശയനീയമായ ഭക്തിയും. ഉണ്ടായിരുന്നു. ബൃസിമാലസ്സു് ചതുപ്പോൾ അലക്ക്‌സാബിയർ അനുയിക്കം ടിപ്പിച്ചു.

അലക്ക്‌സാബിയർ ഗ്രീസ്സ് രാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കിയ പ്രസ്താവന അവിടെ ഡയോജനിസ്സു് എന്നാൽ പ്രസിദ്ധ തത്പര്യത്താനി ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിവു കിട്ടി. തത്പര്യത്താനി സുഖാനഭവങ്ങളെ ത്രംഹിയി റബിച്ചിയുന്നു. ഗ്രീസ്സിലെ മറ്റൊള്ളേ തത്പര്യത്താനികൾ എപ്പാവരം അലക്ക്‌സാബിയരെ ചെന്നു കണ്ടു. എന്നാൽ ഡയോജനിസ്സു് അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ടാൻ പോയില്ലോ. ഇങ്ങനെ ലേണ്കി കമല്ലാം തുജിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യപുരഖനെ കാണേണ്ടതാണു വിചാരിച്ചു അലക്ക്‌സാബിയർ ഡയോജനിസ്സു് താമസിച്ചിരുന്നെന്നതു ചെന്നു. അപ്പോൾ ആ തത്പര്യത്താനി വെയിൽ കാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിലത്തു കിടക്കുകയായിരുന്നു. അലക്ക്‌സാബിയരെ കണ്ടിട്ടു അദ്ദേഹം കണ്ണാവം പോലും വച്ചില്ലോ. അലക്ക്‌സാബിയർ തത്പര്യത്താനിയുടെ

അട്ടത്തു ചെന്ന “മേ , ഡേയാജിനില്ലു! നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും അപ്പശ്രദ്ധണ്ഡകിൽ ഞാൻ അതു സാധിച്ച തരം എന്ന വേണമെന്ന പറയു” ഡേയാജനില്ലു എന്നി കും മിണ്ടാതിരന്നതെയുള്ളൂ.

രാജാവു വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

ഡേയാ;—“സൃഷ്ടിനെ മറയ്ക്കാതെ മാറിനിന്നാൽ മാത്രം ഒരി.” ഈ ഉത്തരം കേട്ടിട്ടും അലക് “സാഖ്യതട മനസ്സിൽ അധികമായ സന്ദേശവും അതിരായവും ഉണ്ടായി.

അല:—“ഞാൻ അലക് “സാഖ്യശ്ലാഘിരുന്നവെങ്കിൽ എന്ന നിക്ഷേപ ഡേയാജനില്ലായി ജന്മിക്കാൻ ആഗ്രഹമെന്നും.”

വികുമിയായ ഈ ചക്രവർത്തി പ്രൈജീറ്റുവണ്ണവരത്തെ ആകുമിച്ചു അടക്കിക്കൊണ്ടും വരുന്നവഴിയിൽ അദ്ദേഹം ഗോർഡിയം എന്ന പട്ടണത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ രമത്തിന്റെ കാൽപ്പം അന്ന ഫലാക്കം മുഴവൻ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ആ രമത്തിന്റെ റക്കം അഴിച്ചെടുക്കുന്നവൻ ഫലാക്കജേതാവാക്കുമെന്ന പണ്ഡിതന്നു കൈ അശ്വരീരിവാക്കണ്ടായിട്ടുണ്ടും. ഈ കമക്കേട്ടമാത്രയിൽ അലക് “സാഖ്യർ ആ രമത്തിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നിട്ടും അതിനെ അഫിക്കുവാൻ ശുമിച്ചു. കഴിയുന്നതും ശുമിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു അതിനെ അഫിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലോ. ഒട്ടവിൽ കോപത്രേഢംസ്ഥി തന്റെ വർണ്ണവരത്തെക്കാണ്ടും ആ കേട്ടിനെ അരുത്തും റക്കത്തെ വേർപ്പെടുത്തണമെന്നുംയിരുന്നു അശ്വരീരിവാക്കിന്റെ സാരം. അഫിക്കാൻ സാധിക്കാഴ്കയാൽ അലക് “സാഖ്യർ കേട്ടിനെ അരുത്തു. അതിനുള്ള ആലോ

നാശക്കി അങ്ങേവത്തിനണ്ണായിരുന്നു. ഇതു മുല്ലിമാനായ രാജാവിനു ഫോകമൊക്കെ ജയിക്കേൻ കൂടിഞ്ഞതിൽ എന്തുതമാണെള്ളതു്!

വിസ്തീർണ്ണമായ പെർസ്സുംസാറുജ്ജു് പിടിച്ചടക്കിയ തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം അലക്കുംസാംബുർ ഇൻഡ്യുസ്ട്രിയ അങ്കുമിച്ചു. അനും സിന്യൂഡൈതീരത്തിൽ പുത്രയോതമനെന്നും രാജാവണ്ണായിരുന്നു. പുത്രയോതമനു യുദ്ധത്തിൽ തോഖ്യായാൽ ഭേദമാർ പുത്രയോതമനെ പിടിച്ചുകൈട്ടി അലക്കുംസാംബുർട്ടെ ദുവിൽക്കാണ്ടു് നിറുത്തി.

അലക്കുംസാംബുർ—“നിങ്ങളെ എന്തുചെയ്യുമെന്നും നാം നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്?”

പുത്രയോ—“ങ്ങ രാജാവിനെന്നേപ്പോലെ എന്നു വിഹാരിക്കുന്നും” ഒഴിംബുംഗിലനായ അലക്കുംസാംബുർ ۱۰. ദെഡ തുമായ മറുപടികൈട്ടു സഭനൊഴിച്ചു പുത്രയോതമനെ അംഗാളം രാജുത്തിൽ വീണ്ടും രാജാവാക്കിയതു കൂടാതെ അടുത്തുള്ള മില രാജുങ്ങളുംകൂടി കൈവശപ്പെട്ടത്തികൊടുത്തു.

അനന്തരം മാളവർ എന്ന ഹിന്ദുജാതിക്കാരെ പിടിച്ചക്കിയശ്രേഷ്ഠം അലക്കുംസാംബുർ പത്ര മുംബൈരെ തടവുകാരായി പിടിച്ചു. ഇവർ അലക്കുംസാംബുർ കീഴടക്കിയ ഹിന്ദുരാജുങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു വരാണ്ണനും അലക്കുംസാംബുർക്കു മനസ്സിലായിരുന്നു.

അല—“നിങ്ങൾ ഈ രാജുവാസികളെല്ലാക്കെ എന്നാടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾക്കു മരണാഗ്രിക്കൂത്തെന്നു അരേണ്ടോനു്” എന്നാൽ പയവായി ആരോഹിച്ചു ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു മാർഗ്ഗം

തരം. ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഓരോയുമ്പേരാട്ടം ഓരോ ചോ ചോ ത്രം ചോദിക്കണം. എല്ലാം ശരിയായി ഉത്തരം പഠിച്ചാൽ നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടും. തെരം ശരിയായി ഉത്തരം പറയുന്നവർിൽ ആളുത്തവനെ ഞാൻ കൊല്ലും. പിന്നീട് ശേഷമുള്ളവരെ യും കൊല്ലും.”

ഉത്തരങ്ങൾ ശരിയെ തെരം എന്ന നിയോയിക്കുന്ന തിനു അവരിൽ ഏററവും വയസ്സു ഭൂപുള്ളിയാളുത്തനു അലക്കംസാംഡ്യർ നിയമിച്ചു. അലക്കംസാംഡ്യങ്ങൾ ചോദ്ര വുംമ്പാധിജ്ഞങ്ങൾ ഉത്തരവും ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ മ്പാധിജ്ഞനാട്ടള്ളും ചോദ്രം — മരിച്ചവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും അധികാരിക്കുന്നതു്?

ഉത്തരം—“ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർത്തനെ. എന്തെന്നാൽ മരിച്ചവരും ഹല്ലാണ്ടായിപ്പോകുന്നുല്ലോ.”

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്രം—“സമുദ്രത്തിലോ ദ്രോഗിലോ ഏററവും വലിയ ജന്മക്കൂളുള്ളതു്.”

ഉത്തരം—“ദ്രോഗിൽ, എന്തെന്നാൽ സമുദ്രം ദ്രോഗി ഒരു അംഗം മാത്രമേ ആക്കുന്നാലും.”

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്രം—“ജന്മക്കൂളിൽവാച്ചു് ഏറംവും കൈശലഭമുള്ളതു് എത്താണു്?”

ഉത്തരം—“മന്യുഷ്ക്ക് ഇതുവരെ അറിയാൻ വാടില്ലാത്ത ജന്മവാണു്.”

നാലാമത്തെ ചോദ്രം—“താൻ തന്റെ രാജാവിനെ എന്നുണ്ടാവിണ്ടും യുല്ലം ചെങ്കുന്നതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമെന്തു്?”

ഉത്തരം—“എൻറെ രാജാവും മാനന്തവാടി ജീവിക്കുന്ന എന്ന വിചാരിച്ചതു കൊണ്ടാണോ.”

അങ്ങുമതെത്തേ ചോദ്യം—“പക്കലോ രാത്രിയോ എറ്റവും പഴയതു്? ”

ഉത്തരം—“പക്കൽ. അലക്ക്‌സാബ്യർ ഇതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സിലായില്ലോ എന്ന പറഞ്ഞേപ്പോൾ ആ മ്രൂഡമണ്ഡലം പ്രകാരം പറഞ്ഞു— പ്രധാനമായുള്ള ചോദ്യത്തിനു പ്രധാനമായുള്ളതു് ഉത്തരം.”

അതുമതെത്തേ ചോദ്യം—“കൈ മന്ത്രം അന്ത്യരൂപം നേരു മാം സവാലിക്കുന്നവിലുള്ള എറ്റവും ഉത്തമമായമാറ്റം എന്നാണോ? ”

ഉത്തരം—“വളർത്ത അധികാരിമണക്കിലും അന്ത്രക്കിൽ അതുകൊണ്ടു് ഭയമുണ്ടാക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നതു്.”

എഴുമതെത്തേ ചോദ്യം—“മന്ത്രം ദൈവമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം? ”

ഉത്തരം—“മന്ത്രംനാൽ സാധിക്കാൻ വധിയാത്ത കീര്ത്തനെ ചെയ്യുക.”

എട്ടാമതേതേ ചോദ്യം—“ജീവനൊ മരണമോ എറ്റവും ബലമുള്ളതു്? ”

ഉത്തരം:—ജീവൻ; എന്നനാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം കഷ്ടകൾ നാം സഹിക്കുന്നല്ലോ”

കുവിലതെത്തേ ചോദ്യം—“മന്ത്രം എത്രകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതാണോ നല്ലതു്?

ഉത്തരം:—“മരണാന്തര ജീവനെക്കൊള്ളിം നല്ലതെന്നു
വിചാരിക്കേണ്ടതു.വരെ.”

അലക്ക്‌സാഡ്യർ:—“ഹ്രദ്യാപിം ആരാബിം തെററാ
യി ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്”

മുഖമണിൻ:—എല്ലാവയം സ്ഥിട്ടി ഓരോങ്ങതെന്നു
ള്ളിം തെററായിട്ടാബിം ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്.”

അലക്ക്:—“ഹ്രതാബിം തന്റെ തീരുമാനമെങ്കിൽ ത
ന്നു ഞാൻ ആള്ളാ വധിക്കും.”

മുഖമണിൻ:—“അവിട്ടനു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു
ആള്ളം പറഞ്ഞ വാക്കിനു വിപരീതമാണും. അവിട്ടനു
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു എററവും തെററായി ഉത്തരം പഠിച്ചവ
നെ മാത്രമേ ആള്ളം കൊല്ലുകയുള്ളൂ എന്നാണും.

മുഖമിമായാരായ മുഖമായുടെ ഉത്തരങ്ങൾ കേ
ട്ട സ്വന്നോഷിച്ചു് അലക്ക്‌സാഡ്യർ അവക്കുല്ലാവക്കിം
സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു അവക്കുടെ രാജുതേരക്കു അയച്ചു.

രം ചത്തിപ്പുരോഗം.

നാന്നറ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തെക്കേ അമേരിക്ക യിൽ പെറു എന്നായ സാമ്രാജ്യമണ്ഡായിരുന്നു. പെറു വിലെ രാജാക്കന്മാരേയും രാജവശത്തിലുള്ളവരേയും ഖക്കാ സ്റ്റോ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. പെറുവിൽ സൗഖ്യവും വൈദിക്കിയും ധാരാളമണ്ഡായിരുന്ന എന്ന വരികിലും ഇരുമ്പു വളരെ ദിർല്ലമായിരുന്നു. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് കെട്ടിടങ്ങൾക്കു് കെട്ടുന്നതിലും, കൃഷിചെയ്യുന്നതിലും, കനകാലിക്കളും വളരുന്നതിലും വളരെസാമ്പത്തിമുള്ളണായിരുന്നു. പെറുവിലുള്ള സൗംഖ്യക്ഷതയും ഫോകപ്രസിലും ഭായ ഒരു കെട്ടിടമാണ്. ഖക്കാരാജാക്കന്മാർ രേണുത്തരു തതിൽ വളരെ നിവൃത്താന്മാരായിരുന്നു. പെറു രാജ്യവാസികൾ ഇങ്ങനെന പരിഷോധാരം സിലബിച്ചുവരായിരുന്നാവെ കുംഭിലും അക്ഷരങ്ങളുടെ ആരിവു അവക്കില്ലായിരുന്നു. അക്ഷരങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നതിനു് പകരം വലനിരത്തിലുള്ള ചരിച്ചകളേക്കാണ്ടു് തങ്ങളുടെ പീചാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവക്കുടെ റിക്കാർഡ്യുകളെല്ലാം ഇം പല നിറ തതിലുള്ള ചരട്ടകൾക്കാണ്ടണാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഒരു വൈദികത്തെ ചരട്ട രണ്ടു വാക്കുകളും സൂചിപ്പിച്ചു. അവ “വൈദിക്കിയും” “സമാധാനവും”മാണ്.

ഇങ്ങനെ പെറുവിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കാലം കൂടിച്ചു വരുമ്പോൾ, യുറോപ്പരാം അക്കമരിക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചു തുടങ്ങി. സുപെയിൻ ദേശക്കാർ പിസ്റ്റാറോ എന്ന കൂപ്പിത്താൻറെ കീഴിൽ ഖക്കാരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ

അതകുമിച്ചു. ഇം സമയത്ത് പെറുവിനെ ഭരിച്ചിരുന്നതു് അതാളവാൾപ്പു. എന്ന രാജാവായിരുന്നു. അതാളവാൾ പ്രധാന പിതാവ് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് തന്നെ രാജത്വത്തെ തന്റെ രണ്ട് പുത്ര യാക്ക്ഷമായി പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു. എ നാൽ ഇഷ്യയപ്പത്രനായ അതാളവാൾപ്പു തന്റെ സ മോദരുന്നെതോല്ലിച്ചു ബന്ധനത്തിൽ പാസ്റ്റിച്ചുവേശം അധ്യാളക്കുടെ രാജ്ഞത്വത്തെയും കൂടി ഭരിച്ചു വന്നിരുന്നു. തന്റെ ഒഴുപ്പുനെ സഹായിച്ചുവേരാടു അതാളവാൾപ്പു വളരെ കുറതകൾ പ്രവൃത്തിച്ചെല്ലക്കിലും സ്വപ്നാവത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒഴംഗാള്ളുന്നീലനായിരുന്നു.

പിസ്സാറോയും സൈന്യവും പെറുവിൽ കടന്നു് അ തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്കു നടന്ന തുടങ്ങി. കുറേക്കുറം ചെന്നപ്പോൾ അതാളവാൾപ്പു ഒരു വലിയ സൈന്യത്വത്തോടുകൂടി തന്റെ യാത്രയെ തുടർന്നുതന്നെയായി കാത്തുനിശ്ചിയന്തു. തന്റെ സൈന്യം ഇക്കാരാജാവിന്റെ സൈന്യത്വത്വക്കാർക്കു് യൂഖ്യത്തിനു മടി ചു് പിസ്സാറോ സമാധാനത്തിനുപേക്ഷിച്ചു. അതാളവാൾ പ്രം ഇതുകേട്ടു വിശ്വസിച്ചു. പിസ്സാറോയുടെ ക്ഷണനം അന്നസരിച്ചു് അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യത്വത്വ വിട്ടു് ഏതാനം ഭ്രംകമായി സ്വീയിക്കുകയെടു പാളയത്തിനുള്ള ക്രത്വം വന്നു. അപ്പോൾ ചതിയനായ പിസ്സാറോ ഇക്കാരും അക്കന്ധിയ്ക്കുള്ള ഭ്രംകരെ വയിച്ചു് രാജാവിനെ ബന്ധനത്തിൽ പാസ്റ്റിച്ചു. ഇക്കാരു തടവുകാറനായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യം ഭ്രംഗം കാടിക്കുള്ളെന്തു.

അത്തു പിസ്സാറോ ഇക്കാരു വെള്ളമാനങ്ങളുടെ തടവുകാറനായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പാസ്റ്റിച്ചു. തനിക്കു സ്വപ്നാത്മകമായും തന്നാൽ ഒരു വലി

യ മരിയിൽ അടങ്കുന്ന സപ്പണ്ട് പിസ്സാറോഫ്റ്റ് കൊട്ടക്കാ മെന്നു് അതാളവാൾപ്പു അതു ക്രമിതാഗ്രഹാട്ട് പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടിട്ടു് പിസ്സാറോവിനു സംശയമുണ്ടായെങ്കിലും ഒട്ട വിൽ അതു കരാറിനു സമർത്ഥിച്ചു. അതിനെൻ്റെയേഷം രാജാവു സപ്പണ്ട് ശേഖരിക്കാനായി രജുതിനെൻ്റെ നാനാഭാഗങ്ങളി പേരുകും ചാരന്മാരെ അയച്ചു. അവൻ സപ്പണ്ട് കൊട്ടക്കാവു നു് ഒരു മരിയുടെ മുക്കാൽഭാഗവും നിറച്ചു. മരിമുഴുവൻ തീ നണ്ണിപ്പെടുകും. ഇതു വളരെ ധനം കണ്ടു് സമൂള്യനായ പിസ്സാറോ രാജാവിനെ താമസിയാതെ വിട്ടയക്കാമെന്നു് വീണ്ടും വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

ഈഞ്ചെനയിരിക്കുന്നവാൾ അതാളവാൾപ്പു കാരാഗ മം കാക്കുന്ന ഭേദമാരോട്ട് അവരുടെ അക്ഷിരങ്ങൾ എഴുതുന്ന വില്ല്യേയക്കറിച്ചു് അതിരായിച്ചു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

കയ ഭേദനേക്കാണ്ടു തന്റെ കയ്യിലെ നവത്തിൽ “ബൈവം” എന്ന വാക്കു് അവരുടെ ഭാഷയിൽ എഴുതുവാൻ പറഞ്ഞു. ആ ഭേദ അതു വായിച്ചുതുക്കേട്ടിട്ടു് അക്ഷിരങ്ങളുടെ ഉപയോഗം അറിയാത്ത ഈക്കാ വളരെ അതിരായിച്ചു. ഒരിക്കൽ പിസ്സാറോ തന്നെക്കാണവാൻ വന്നപ്പോൾ തന്റെ നവത്തിലെഴുതിട്ടിട്ടുള്ള വാക്കിനെ വായിക്കുവാൻ അതാളവാൾപ്പു ക്രമിതാഗ്രഹാട്ട് പറഞ്ഞു. പിസ്സാറോ എഴുത്തു് പറിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അതു വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടിട്ടു് പിസ്സാറോ തന്റെ ഭേദമാരേക്കാൾ അറിവില്ലാത്തവനാണെന്നു് അതാളവാൾപ്പു മനസ്സിലാക്കി. ഇതുകൊണ്ടു് പിസ്സാറോവിനു് അതാളവാൾപ്പു ഘൃഡയാട്ടു് വിരോധമുണ്ടായതെന്നു പറയുന്നു.

അങ്ഗതസമയയ്ക്കുതന്നെ പിറ്റുരോധുടെ ഭദ്രാർ അതാളവാൾപ്പുണ്ടയ് വധിച്ചാലെ അവക്കു രക്ഷയുള്ള എന്നും പിറ്റുരോധു യരിപ്പിച്ചു. മന്ത്രവാദത്തെ സംഗതിക്കിമിത്തം തനിക്കു ഇങ്കാരേയാട്ടുള്ള വിരോധംകൊണ്ടും പിറ്റുരോ, ഒരു ദയാങ്കുടെ അപേക്ഷ അനുസരിക്കാമെന്നും നിന്തുയിച്ചു. മന്ത്ര ചെയ്ത വാഹനം ഭാഗത്തെ മറന്നും അതാളവാൾപ്പുണ്ടയെ വധിക്കുന്നതിനു പിറ്റുരോ വിധിച്ചു. ഇങ്ങനെന്നും ഒരുവില തന്ത ഇങ്കാരാജാവു മരിച്ചതും. അതിനശ്രേഷ്ഠം കരെ യുലു ഓപം കഴിച്ചതിനുശ്രേഷ്ഠം പെടുസാമ്രാജ്യത്തെ സ്ഥായിക്കുന്ന പേരേക്കാർ സ്വാധീനപ്പെട്ടത്തി. ചതിയന്നായ പിറ്റുരോ തന്റെ ഭദ്രാർ മഹിലയോഗത്താൽ അവസാനത്തിൽ മരിച്ചു.

— ! —

രാജുട്ടുതന്നെൻ്റെ ഘട്ടവിതങ്ങൾ.

ഹന്ത്യാമഹാരാജുത്തെ രീച്ചിക്കുന്ന മകിലചക്രവർത്തിമാരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും അധികംവരപ്രിയനായിരുന്നതും ഷാജിഹാൻ അകുന്നു. ഡൽഹിപട്ടണത്തെ സ്ഥാപിച്ചതും അതിനെ വിശ്വാസമായ കെട്ടിടങ്ങൾ കൊണ്ടലോകിലും അദ്ദേഹതനെ, അദ്ദേഹം പണിയിച്ചിട്ടുള്ള കൊട്ടാരങ്ങളും ശവകട്ടിരങ്ങങ്ങളും ഹക്കാലത്രും അതിരാധാത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഷാജഹാൻറെ മയ്യരസിംഹാസനം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. ഹങ്ങനെ അധികംവരപ്രിയനായ ചക്രവർത്തിക്കും അതിനുതക്കപ്രാബല്യമായിരുന്നു. ഷാജിഹാൻ കീത്തി സകലദേശങ്ങളിലും വ്രാപിച്ചു.

മഹാനായ ഷാജിഹാൻ ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർഭിക്കാനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പെർസ്പ്രാരാജാവും ഒരിക്കൽ ഒരു കൂദാശയായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഏപ്രിൽ 26 ചക്രവർത്തിയെ മുഖം കൊണ്ടിക്കാൻ വകുന്നവരോക്കെ തന്ത്രയാളം കൂനിത്തേ വണങ്ങുമെന്നായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പ്രധാനമാണെന്നും ആ രാജഭൂതന്റെ ഷാജഹാനെ അറിയിച്ചു. ചക്രവർത്തി രാജഭൂതന്റെ അധികാരം മുഴുവന്നു കുറച്ചുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ശുട്ടിക്കാഴ്ചയിൽ വാതലിന്റെ മുകൾഭാഗം അടച്ചും അടിയിൽ ഒരു മരഞ്ഞും വളരെ കൂനിത്തോൽമാറ്റം കുടക്കുത്തെക്കവണ്ണം വഴി ഹൈക്കോട്ടിയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ട്രൗണരോടും ശട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. മുതൽ വകുന്നുപാൾ നുഈവണ്ണം കൂനിയാതെ അക്കദേതയ്ക്കു കുടപ്പാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അതുകൊണ്ടു താണവണ്ണങ്ങളുന്നതേപോലെ കൂനിത്തിട്ടുല്ലാതെ ആ രാജഭൂതന്റെതന്നെറുഡിയിൽ വരികയില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു ചക്രവർത്തി സഭനാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശുട്ടിക്കാഴ്ചയുണ്ടെന്നും

അയിച്ചിരുന്ന സമയത്തനെ കൂതൻവന്നു. തൃടിക്കാഴ്ച ദിയുടെ പടിക്കൽ-വന്നേപ്പാർശ്വത്തനെ വാതലിഞ്ചൻറെ സമ്മാനം കണ്ണു് കൂതനു കാര്യമൊക്കെ മനസ്സിലായി. ഉടൻ അധികാരി ഒരുവരും മുമ്പിലായിട്ടു് കനിഞ്ഞു് പുജ്ഞിം തിരിഞ്ഞു് രാജസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു്. ചക്രവർത്തി കുട്ടി അടുക്കാഴ്ച സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കോപദിശായി.

ചക്രവർത്തി—“എന്തോ! തന്നേപ്പാലെയുള്ള കൂതക്ക് ഭേദക്കെട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വരുന്ന എന്നാണെന്നു താൻ വിചാരിച്ചതു്.”

കൂതൻ—“ഈ ചെറിയ വാതൽക്കണ്ടു് അങ്ങനെ വിചാരിച്ചുപോയതാണു്.” ഇങ്ങനെയുള്ള സമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഷാജഹാൻ അന്നത്തെ തൃടിക്കാഴ്ച അവസ്ഥാനിപ്പിച്ചു്.

പിന്നെ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ രാജാക്കന്നു ചില നിന്ദാസൂചകങ്ങളായ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു് ഷാജിഹാൻ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു—“തന്റെ രാജാവിനു ദേഹത്രയാരായ ആളുകൾ അതുകൊണ്ടു് ഇല്ലാത്തിട്ടാണെന്നു മുഖനായ തന്നു ഇങ്ങനോടു അനുബന്ധമായി കൂതൻ—“എന്തു് സപാമിക്കു് ദേഹത്രയാരായ ദ്രുതരാർ വളരേപ്പുക്കണ്ടു്. എന്നാൽ അവിട്ടേതേപ്പോലെയുള്ള മഹാമാരകരുടെ അടുക്കൽ എന്നേപ്പാലെയുള്ള മുഖയാരെ അയച്ചാൽ മതിയെല്ലോ.” ഇതിനും ചക്രവർത്തിക്കു് മറ്റപടി കൊമില്ലാതായി.

കുറേഡിവസംക്രമിഞ്ഞു് ഷാജഹാൻ പിന്നയും ഒരു വിശയത്തെപ്പറ്റി കൂതനോടു് സംഭാഷണം ചെയ്തു.

ഷാജഹാൻ—“ധർമ്മവിപട്ടണമോ, പെർസ്സുരാജാർ

തിലെ തലസ്ഥാനമായ ഇപ്പോൾ സഹാന്തഗരമാ, ഏതാണ് ക്രേക്കട വിശ്വാസം. പറയു.”

കൃതൻ—“ഈപ്പോൾ സഹാന്തഗരം ഡൽഹിയുടെ ചൊടിക്കുത്തല്ലെല്ലാം.”

ക്രുഖനായ ചക്രവർത്തി കൃതന്റെ ഉത്തരംകേട്ട സന്നാഹിച്ചു് ദൈഹിഞ്ചു. പക്ഷേ അതു് കാഞ്ഞും മനസ്സിലാക്കാതെ ചെയ്യപോയതാണ്. കൃതൻ പരഞ്ഞതിന്റെ താണ്ടും ഡൽഹി പട്ടണത്തിൽ പൊടിയുടെശല്ലും അധിക ഒന്നായിരുന്നു.

ശാജഹാൻ—“തൊനൊന്നും ചാടിക്കാം. നല്ലപോലെ ആദ്ദോഹിച്ചു് ഉത്തരം പറയണം.”

കൃതൻ—“ആദ്ദോഹിച്ചുതന്നെ പറയാം.”

ശാജഹാൻ—“ഇകിലും ചക്രവർത്തിയെയും പെട്ടസ്ത്രാരജാവിനേയും താരതമ്പ്രപുട്ടതാമോ? കുഴിയുമെങ്കിൽ പരഞ്ഞതാൽ മതി. കേട്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ”

കൃതൻ—“ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാമില്ല. പറയാം.”

ശാജഹാൻ—“എന്നാൽ പറയു കേൾക്കുന്നു.”

കൃതൻ—“ഇകിലും ചക്രവർത്തിയെ വൃഥ്തിച്ചുപോന്നാട്ടസ്ത്രാരജുപുട്ടതാം. എന്നാൽ എൻ്റെ സപാമിയായ പെട്ടസ്ത്രാരജാവിനെ ചക്രവർത്തിയാട്ടിവെണ്ടം സാദ്ധ്യമല്ലെപ്പുട്ടതാണ്.” ഇതുയും കേട്ടപ്പോൾ ശാജഹാൻ ചക്രവർത്തി പരമാനന്ദം കൊണ്ടു ദതിമരന്നപോയി. എന്നാൽ കൃതൻ പരഞ്ഞതിന്റെ അന്തരാത്മം മനസ്സിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വന്ന ദേഹത്തിനു് കണക്കില്ല. രാജഭൂതൻ ഉദ്ദേശിച്ച അത്മം ഇക്കാണസാത്രാജ്യം ക്ഷയിക്കാരായി എന്നും

പേര്സ്സുരാരാജ്യം വല്ലിക്കാൻപോക്കന്ന എന്നും ആയിരുന്നു. ചങ്ങൻ പുണ്ണനായതിൽപ്പിനീട് ക്ഷയിക്കയാണെല്ലാ. നേരേ മറിച്ചു ചങ്ങക്കല കൊണ്ടെന്നും വല്ലിച്ചു പുണ്ണതയെ പ്രാപിയ്യും ചെയ്യുന്നു.

ഹാങ്കിനെയുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് ചങ്ങവർത്തിക്കും രാജകുമാരന്റെ നേക്ക് വിനോദം വല്ലിച്ചു വന്നു. എന്നാൽ കൂത്തമാരെ വധിയ്യേയാ ഉപദേശിയ്യേയാ ചെയ്യുന്നതു് രാജനീതിയ്യു് വിശദമായിട്ടുള്ളതാണ്, അതുകൊണ്ട് കൂത്തനെ പരസ്യമായി ശ്രീകൃഷ്ണക്കാതെ രഹസ്യമായി അപായപ്പെട്ടുത്തണ്ടുമെന്നു് ചങ്ങവർത്തി നിന്മായിച്ചു. ഒരു ദിവസം കൂത്തൻടന്നുപോക്കുന്ന വഴിയിൽ ഒരു മഴിച്ചു കുലയാന ദേഹ നിരുത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുന്നാൽ സമത്വനായ കൂത്തൻ അപകടമെന്നും ശ്രീകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്.

ചക്രവർത്തിക്കു പറായവില്ലിത്വം.

മുകൾ രാജ്യത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ മരിച്ചാൽ അവരുടെ സപ്രത്യേകവസ്തു ചക്രവർത്തിതന്നെ എടുക്കുന്നതു് പതിവായിരുന്നു. മനസ്സിലെങ്കെന്തിൽ അല്ലോ വല്ലതു് മരിച്ചയാളിന്റെ ഭായ്ക്കണം കുട്ടികൾക്കണം കൊടുക്കണം, അല്ലാതെങ്ങും ചുണ്ണൻയും ഭർത്താവിന്റെയും ഭർത്താവിന്റെ മകൾക്കണം, ഭായ്ക്കണം അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ നടപ്പ് വളരെ കൂദാശയിട്ടുള്ളതാണെന്നു് പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വലിയസപ്രത്യേകാരായ ആളുകൾ മരിച്ചാൽ അവരുടെ കുട്ടികൾ കാലങ്ങൾപരത്തിന്നു് ഒന്നു മില്ലാതെ വഴിയായാരുമായിരുന്നു, ഏകില്ലോ. അതോന്നും വക്കവയ്ക്കാതെ മുകൾ ചക്രവർത്തിമാരെല്ലാം മേലുറഞ്ഞപിയത്തിൽ പ്രജകളുടെ സപ്രതിനിധി അപഹരിച്ചടക്കപ്പതിവായിരുന്നു.

ഈ ഏപ്രൂഖ്യം ഡിജിറ്റൽ ചക്രവർത്തിയുടുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംബന്ധമായി അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ചു് രണ്ട് വൈതിഹ്യങ്ങളുണ്ട്. അൻപതു വർഷക്കാലം ചക്രവർത്തിയെ വിശ്രദാസാധാരി സേവിച്ചു ഒരു പ്രഭവിന്റെ ദീർഘമായ ഉദ്ദോഗകാലത്തിനിടയിൽ വളരെ സപ്രത്യേകിച്ചു. അദ്ദേഹം മരിക്കാറായപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയുടെ മുൻപായപ്പെട്ട ഏപ്രൂഖ്യാടോൽത്തിട്ടു് തന്റെ സപ്രത്യേകാം സാധുകൾക്കു് ദാനം ചെയ്തു. ഏപ്രൂഖ്യം തന്റെ പെട്ടികൾക്കുകൂടു് തുരന്തപിടിച്ചു ഹരിയു ക്ഷണങ്ങൾ, പഴയ ചെങ്കുകൾ, മുതലായ സാമാന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുനിരച്ചു് പെട്ടിയല്ലാം ഭേദമായി പുട്ടി മുതലെവച്ചു. ഈ പെട്ടികളിലാണു് തന്റെ മുതലെല്ലാമിരിക്കുന്നതെന്നും താൻ മരിച്ചാൽ ഈ വിവരമെല്ലാം ചക്രവർത്തിയെ അറിയിക്കണം

മെന്നും സമീപസ്ഥയാണോട് പറഞ്ഞേതെല്ലാട്ട് ചെയ്യേണ്ണെ ണം അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ രാജ്ഞി ത്രയാർ പ്രളവിന്നെൻ്റെ വീടിൽ ചെന്നു് പെട്ടികളെല്ലാമെ കൂത്തുകൊണ്ടപോയി. ചക്രവർത്തിയു് പെട്ടികൾ കണ്ടു് വളരെ സന്ദേശമുണ്ടായി. പെട്ടികളെല്ലാം തുറന്നേന്നു കിയപ്പേം അവിടെ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ത്രിനിന്നി അനും. സപ്രഭാവും വെള്ളിയും കാണാൻ കാത്തുനിന്ന ണാജിഹാൻ പെട്ടിതുറന്നപ്പേം ഉണ്ടായുകൊപവും ജാ കൂത്തയും ഫുത്രുകം പറയേണ്ടില്ലപ്പോ.

ഇനിവേരാജ കമയും ത്രി പറയാം. ചക്രവർത്തി യുടെ നൃയാധിതമായ പിടിച്ചുപറി പുംസമിതിയിൽ തന്നെ ഡിരിക്ഷയോൾ ഒരു ധനികനായ ഹിങ്ക കച്ചവ കൊണ്ട് മരിച്ചു. അയാൾ വളരെ സഹത്യമനായിരുന്നതു കൊണ്ട് തനിക്കു സന്ധാരം ഒന്നു് തന്നെയില്ലെന്നു് നടി ചുപോന്നിരുന്നു. അതിനാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ ഉദ്ദ്രോഗ സ്ഥമാർ വന്നു് അയാളുടെ മുതലെല്ലാം കണ്ടു കെട്ടി തില്ല. കച്ചവടക്കാരന്നെൻ്റെ വിധവ സപ്തതിനെയെല്ലാം രഹ സ്വരൂപി പരിപാലിച്ചു വന്നു. എന്നാൽ തന്നെൻ്റെ പുത്രൻ ആ സപ്തത്തെല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ഉള്ളമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭമ്മാർജ്ജിയായ അവൻ ത്രിക്കുടിടെ പണം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി അവന്നെൻ്റെ അമ്മ കൊടുക്കാക്കയില്ലെന്നും ശാരം പിടിച്ചു. ഒക്കൻ കോപിച്ചു് ചക്രവർത്തിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു് തന്നെൻ്റെ അച്ചും സപ്തത്തുമുഴവൻ അമ്മ അനഭവിക്കുന്നവെ നും അതിലെബാജ പക്കിനു് തനിയുടെകാരേഥിണ്ണും മറ്റും ആവലായി പറഞ്ഞു. വിധവയുടെ പക്കൽ പണമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായ ഉടൻ തന്നെ ആ സ്ത്രീയേ തന്നെൻ്റെ മുഖിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിനു് ആജൈനാപിച്ചു. വിധവ ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖിൽ വന്നപ്പോൾ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ തന്റെ

കു കൊടുത്തയക്കണമെന്നോ അര ലക്ഷ്യം മുപാ ആ യുവാ വിന കൊടുക്കണമെന്നോ ഷാജിധാൻ "അവളോടു പറ ഞ്ഞേ. ഉടനെതന്നെ രാജ്ഞത്രമാർ ആ സ്കീയോടൊന്നു ചും രാജസന്നിധിയിൽ നിന്നും പോയി. എന്നാൽ ആ വായവ തനിക്കൊരു സംഗതി തിരുച്ചന്നുണ്ടാക്കിക്കാൻ ഒന്നും ഉറക്കേ വിളിച്ചു പറഞ്ഞേ. ഉടനെ ആ സ്കീയ തന്നെന്നും മുവിൽ കൊണ്ട് വരാൻ ഷാജിധാൻ കല്പനകൊ കൂത്തു. ആ സ്കീ തിരിയെവന്നു ഖൗജനെപറഞ്ഞേ. "എ നീര മകൻ അച്ചുനീര സപത്തിനുള്ള അവകാശം എ നിക്കരിയാം. അച്ചുനീര സപത്തിനു ചുത്രനാണല്ലോ അവകാശി. എന്നാൽ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തതും എ നീര ഭേദാവിനും തിരുമനസ്സിനും തമാലുള്ള ബന്ധുതപ മാണും." ഹും ഉത്തരം കേള്ക്കു ചക്രവർത്തി വളരെ ലജ്ജിച്ചും തനിക്കു ഒന്നും വേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞും ആ സ്കീയ ശ്രാത്രായാക്കിയും ചെയ്തു.

രാജാവാൻറെ പ്രിയം തത്ത്.

മഹമ്മദ്ദനിബി മഹമ്മദ്ദമതം സ്ഥാപിച്ചു് അറേ
ബുരാജുത്തെത്ത പ്രബലപ്പെട്ടതി. അതിൽ പിന്നീട് സമ
ത്വമാരായ അനേകങ്ങം രാജാക്കന്മാർ അവിടെ രാജുഭാരം
ചെയ്യ. കാലിഹോമർ അങ്ങനെയുള്ള ഒരുജായികനു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും സത്രന്തിഷ്ടയും ലോക
പ്രസിദ്ധമാണു്. ഓമർ അനേകങ്ങം രാജുങ്ങൾക്കു പിടിച്ചടക്കി
വളരെ പ്രതാപത്തോടുകൂടി രാജുഭാരം ചെയ്യ. അദ്ദേഹ
തതിന്റെ വജനാവിൽ അസംഖ്യം ധനമുണ്ടായിരുന്നു. ഏ
കിലും ഹഴ എന്നപ്രത്യുംകൊണ്ടു് ഓമരിനു ഒട്ടം അധികം
വഞ്ഞായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും സമഖ്യലും
ഡോക്ടർ പരിപാലിച്ചു്. ആധികംവരങ്ങളിൽ ഒന്നിലും അ
ദ്ദേഹത്തിനു് പ്രിയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹഴ രാജാവു തന്റെ
പിന്നഹര്യകൾതന്നെ വളരെ കുമഹായിട്ടാണു് നടത്തിവന്ന
തു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേണം തന്റെ നാട്ടകായടക്കം ഇ
ടയിൽ പതിവുള്ളതുപോലെ പേരിന്ത്യപുഴവും; ബോർലിം
പുവും, പച്ചവെള്ളവും ആയിരുന്നു. ഓമർരാജാനിവിട്ടു്
വല്ലുടത്തും പോകുന്നൊപ്പം ക്ഷേണംസാധനങ്ങൾ ഒരു ചാ
ക്കിൽ കെട്ടി താനിരിക്കുന്ന ഒട്ടകത്തിന്റെ ഘുരത്തുന്നെ
വെച്ചുകൊള്ളും. അദ്ദേഹം ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രം സാധാരണ
ക്കാർ ധരിക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമേ ആയിരുന്നാളും. കീറി
യ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു മടിയുണ്ടായിര
ന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പെൻസ്റ്റരാജാവിന്റെ കൂതൻ അദ്ദേഹ

തെര കാണ്ടാൻ, ചെന്ന. അപ്പോൾ ഓമർ ഒരു ദേവാലയ തിന്റെ നടയിൽ നിലത്തു കിടന്നറങ്ങുതുകണ്ട മുതൻ വളരെ അതിരായിച്ചു.

ഓഹറിന് ഇംജിപ്പോറ്റ് രാജു. തെര .പിടിച്ചടക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമെടുണ്ടായി. ധീരനം സരസ്വതമായ ആഗ്രഹ എന്ന യൂദ്ധവീരനെയാണ് അതിനായി നിയോഗിച്ചതും. തന്റെ മാതൃരാജുത്തിന് ഉപരിയായ പുഷ്ടിയുണ്ടാക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു ആഗ്രഹമെടുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവും ഇംജിപ്പോറ്റിനെ കീഴടക്കാൻ ഉള്ളമിച്ചതുനേര അയാളുടെ പ്രേരണയിലായിരുന്നു.

ആഗ്രഹ യൂദ്ധസന്നാഹങ്ങളൊടു കൂടി തിരിച്ചേണ്ണം ഇംജിപ്പോറ്റിനെപിടിക്കാൻ ആ സെസന്റും മതിയാകയില്ലെന്ന് രാജാവിനു നോന്തി. അതിനാൽ ആഗ്രഹിന്റെ പേക്ഷണം അഭ്യന്തരം ഒരു എഴുത്തയും. എഴുത്തു കിട്ടുന്നതിനെ ദുഃഖം ഇംജിപ്പോറ്റിൽ എത്തീടിക്കല്ലേക്കിൽ ഉടൻ തിങ്കു പോരണമെന്നും, ആ രാജുത്തിൽ ചെന്ന ചേന്നിട്ടുള്ള പക്ഷം ദൈർഘ്യത്തോടു കൂടി യൂദ്ധം ചെയ്യും അതിനെ കീഴടക്കണമെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിലെ സാരം.

രാജാവിന്റെ കല്ലുന കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ ആഗ്രഹം ഇംജിപ്പോറ്റിൽ എത്തീടിക്കല്ലേയിരുന്നു. എഴുത്തിന്റെ സംഗതി ആഗ്രഹിച്ചു എത്തീടിക്കല്ലേ മനസ്സിലായി. അതിനാൽ ഇംജിപ്പോറ്റിൽ ചെന്നാചെങ്ങന്തുവരെ അയാൾ എഴുത്തുപൊടിച്ചു നോക്കിയില്ലാ. അവിടെ എത്തീടിയശേഷം ആഗ്രഹം എഴുത്തുപൊടിച്ചു വായിച്ചു. അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നുകാരം ഇംജിപ്പോറ്റിനെ പിടിച്ചടക്കകയും ചെയ്യും.

ആ യുദ്ധം നടന്നാകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആരു. അല കുംസാഖ്യിയാ എന്ന പട്ടണത്തെ രോധിച്ചു. അതുസംബന്ധിച്ച് പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നാകൊണ്ടിരിക്കവെ ഒരിക്കൽ ആരു. എം ഒരു ട്രേസംഷ്ടി സമ്പരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അക്കഹൃടാനിടയായി. തങ്ങളുടെ കയ്യിലുകളുടെ തടവുകാരിൽ ഒരവൻ ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ നായകനാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചിരുത്തിയില്ല. തടവുകാരെ മുന്നിൽ നിറുത്തിക്കൊണ്ട് അലകുംസാഖ്യിയായിലെ ഒന്നനായിപ്പൻ ചില ചോദ്രങ്ങൾ ചോഡിച്ചതു ടണ്ടി. ആരു. വിന്റെ ഉത്തരങ്ങൾ വളരെ തന്റെടത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു. അതുകൂടം അധികം കേവലം ഒരു ഭേദംപ്ലേഗ് മരുകക്ഷിക്കാക്കു തോന്തിത്തുടങ്കി. അവർ തന്റെ യജമാനനെ സംശയിച്ചു വിശ്വരം ആരു. വിന്റെ ട്രൗണ മനസ്സിലായി. അവൻ മുന്നോട്ടുചാടി ആരു. വിന്റെ ചെകിട്ടിൽ ദേശ്യത്തോടുകൂടി അടിച്ച. “നീ മിണ്ടാതിരിക്കു. ഞാൻകൂപ്പോൾ നീയാണോ സംസാരിക്കുന്നതു” ചോദ്രം ഒപ്പംകു മറുപടി ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.”

ആരു. അടിക്കാണംഗേശ്യം. മിണ്ടാതെനിനു. ട്രൗണ യജമാനസ്ഥാനംനടിച്ചു സംഭാഷണം. നടത്തുകയും ചെയ്യ. മുത്രക്കുണ്ട് ശത്രുക്കൾക്കു ആരു. വിന്റെ പേരിലുള്ള സംശയം തീരെയില്ലാതായി. തന്റെഅടിയുടെത്തുമ്പുലിക്കാണ്ട് ആരു. രക്ഷപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യ. ഒരു സംഭവം കൂഴിന്തു് ആരു. തന്റെ സെസ്റ്റ്രേത്തോടു ചേന്ന്. അതിന്റെ ഷം വളരെ നാൾ യുദ്ധം ചെയ്യും അലകുംസാഖ്യിയാ നഗരത്തെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യ. ആരു. ആ നഗരത്തിൽ പല തിട്ടു. സമ്പരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനില്ലോ” പല സമല

ങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ ധ്രുവരെ പുരാതനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശാഖയുണ്ടോ കേട്ട് അദ്ദേഹം അതു കാണാനായി ചെന്നു. പലമാതിരി വിഷയങ്ങളുപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അസംഖ്യം പുസ്തകങ്ങൾ അടുക്കിയടക്കി വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അതുവിനും വഴുരെ അതിരേയം തോന്തി. പുസ്തകങ്ങൾം എത്തു ചെയ്യണമെന്നും ഫോടിക്കാനായി അതു. കാമ ദുട അടുക്കൽ അളളയച്ചു. രാജാവിന്റെ കല്പന മുഹൂര്ക്കാ രമാധിക്കുന്നു. “മതസംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളാണെങ്കിൽ അവയെക്കാണ്ട് പ്രദയാജനമൊന്നാമില്ല. മതകാർത്തങ്ങളെല്ലാം കോറാൻ പുസ്തകത്തിൽത്തന്നെയുണ്ട്. മറ്റൊരിന്തുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ നിന്മയ മായും ദോഷമുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നശിപ്പിക്കണം.”

“ കല്പനയുടെ സാരം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അതു. ആ വിലമതിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം അണി ഭഗവാനായി സമർപ്പിച്ചു.

വാധാരമുത്തിരായ്.

ഈ ജിപ്പറിലെ രാജാവായ അപ്രീസ് പല യൂദ്ധങ്ങൾിലും തോറംതുകാണ്ടു പ്രജകൾ അദ്ദേഹത്തിനെന്നും ഒരു ഉദ്ഭവസ്ഥനായ അമേസിസ്റ്റിനെ രാജാവാക്കി. അപ്രീസ്സ് വ്യവ്യന്തതിൽ കിടന്ന മരിച്ചു. അമേസിസ്റ്റ് രാജാവായകിലും അദ്ദേഹം ഒരു ഉയൻ കലത്തിൽ ഇന്നി അയാള്ലായിരുന്നതുകാണ്ടു. റംജിപ്പറുകാർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹാസത്തോടുള്ളിട്ടിയാണ് ഗണിച്ചുവന്നതു. അമേസിസ്റ്റിനു കാലുതേച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു വെള്ളുംകാണ്ടവയും ഒന്നു ഒരു ഒരു സപ്ലീച്ചുവാതുതിലായിരുന്നു. ഒരിയ്ക്കും അമേസിസ്റ്റ് ഇതിനെ ഉയക്കി ഒരു സപ്ലീച്ചുവിംബവം ഉണ്ടാക്കി കേൾത്തുതിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. റംജിപ്പറുകാർ റംബിംബവത്തെ കണ്ടതിന്റെയിച്ചു അതിനെ വന്നിച്ചു തുടങ്ങി. ഇതറിഞ്ഞെ ഉടനെ പ്രജകളെ വിളിച്ചു വരുത്തി അമേസിസ്റ്റ് ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. “തോൻ കാലുതേച്ചു കൂട്ടുന്ന പാതുംകാണ്ടാണ് നിങ്ങൾ വന്നിക്കുന്ന ബിംബവം ഉണ്ടാക്കുകിട്ടിള്ളതു. സപ്ലീച്ചുംകാണ്ടുതന്നെന്നാണ്” ഇതു സണ്ടം തീത്തിട്ടിള്ളതു. എന്നാൽ കാലുതേച്ചു കൂട്ടുന്ന പാതുമായിരുന്നുപോൾ അതിനെ എല്ലാപേരും നിന്നിച്ചു. ബിംബമായപോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ വന്നിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ എല്ലാകാർഷങ്ങളും ഇതുപോലെതന്നെന്നാണ്. സ്ഥാനം മാറ്റുന്നുപോൾ ഒരു വസ്തുവിനോടുള്ള ഭാവനസ്ഥാനത്തിനൊന്നുവള്ളും മാറ്റേണ്ടതാണ്. തോൻ രാജാവാക്കന്നതിനുമുമ്പു നിങ്ങൾക്കു എന്നു ആകേഷിപിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ രാജാവായതിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ

ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല.” അതിന്റെ ശ്രദ്ധം പ്രജകൾ അംഗീകാരത്തെ അമാദായാറും ബഹുമാനിച്ചു ചന്ന.

അമേസിസ്റ്റിന്റെ ഉറുമിത്രമായിരുന്നതും സാമാന്യിലെ രാജാവായ പാളിക്കുട്ടിസ്റ്റായിരുന്നു. പാളിക്കുട്ടിസ്റ്റ് വളരെ പ്രാബല്യപ്രതാട്ടം എഴുപ്പട്ടംതോടും ശ്രദ്ധി സ്വന്നം ചെയ്യുന്നതും ശ്രദ്ധി ചെയ്യുന്നതും ആണും എന്നും ഏതു യൂലങ്ങളിലുംപെട്ടു അതിലെവക്കെ വിജയം ലഭിച്ചു. ദനവിഷയത്തിലും അംഗീകാരത്തെ ജയിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർ ചുരുക്കമായിരുന്നു. പാളിക്കുട്ടിസ്റ്റിന്റെ അതിരാധമായ ഭാഗ്രതത്തക്കണ്ട്, അതും എന്നും നിലനിൽക്കുമോ എന്നും അമേസിസ്റ്റിനു ശക്തതാനീ. അതുകൊണ്ട് അംഗീകാരം ഒരു എഴുത്തും എഴുതി തന്റെ സ്നേഹിതനും അമൃതച്ചു. “നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്റെ എഴുപ്പട്ടം വലിച്ചു വ്യക്തന്തുക്കണ്ടിട്ടും നാം വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പരാജയവും ദിവവവും താങ്കൾക്കു സംഖിക്കാതെ സംഗതിയാലോ മിക്കവോ നടക്കു അണ്ണും ദയം തോന്തിപ്പോകുന്നു. എന്നെന്നാൽ ദൈവം മന്ത്രങ്ങളുടെ ഇടവിടാതെയുള്ള അഭിരൂപംക്കണ്ടാൽ അസൂയപ്പേട്ടിട്ടും വല്ല കുട്ടതു ദിവവത്തെയും ഉണ്ടാക്കും, താങ്കൾക്കു മിലപ്പോഴെങ്കിലും പരാജയം വരുന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്റെ അസൂയയെ പേടിക്കുണ്ടിയിരുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ ഇത്രവരെ ജീവകാലം മുഴവരം ഇടവിടാതെ സുഖമന്നവീച്ച വരായി കുറത്തേരുയും തൊൻ കണ്ണിട്ടില്ല. കേട്ടിട്ടപോലുമില്ലോ. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾക്കു എന്നൊവലിയ കണ്ണപ്പുട്ടു വരുന്നുകൊം. അതിനെ നിവർത്തിക്കാനായി നമ്മുടെ തുപ്പ പ്രേരണമണ്ണം പ്രവർത്തിക്കണാം. താങ്കൾക്കു എറിറബും പ്രിയമുള്ള ഒരു സാധനത്തെ തുപേക്ഷിച്ചു കളയണം. അതിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ദിവം കണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ അസൂയ ശമിക്കും”

പാളിക്കേട്ടില്ലോ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു് അതിൽ സംശയത്തായ ഉപദേശമാണോ ഉള്ളതെന്നോ മനസ്സിലാക്കി അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു നിന്മയിച്ചു. അദ്ദേഹം വഴി രീതിയിൽ ചെയ്യുന്നതു് തന്റെ പത്രരാഗം പതിച്ചു ഒരു മൊതിരമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാജാവു് കുപ്പലിൽ കൂട്ടു റിവളരെ മുരംപൊയി ആ മൊതിരത്തെ നടക്കലിൽ എറി ഞ്ഞു. എന്നിട്ടു ഭേദവാദിപ്പാർ അസുഖയിൽ നിന്നു് താൻ രക്ഷപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന എന്നതു വിചാരണയാട്ടി സ്വഭാവി താമസിച്ചു. അബ്ദാദ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു മുഴുവൻ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗത്തിനെപ്പുറിച്ചു പാളിക്കേട്ടില്ലെന്നു കാഴ്ചിച്ചു. അതിനെ അദ്ദേഹപ്പോൾ അതിനകത്തു പത്ര രാഗം പതിച്ചു ഒരു മൊതിരം കണ്ടു. അതിനെ എഴുത്തു തന്റെയാർ രാജസന്നിധിയിൽ വച്ചു. ഇതുകണ്ടു് പാളിക്കേട്ടില്ലോ “ഭേദവാദി തടക്കാൻ വുഹിയാ,” എന്ന പറ ഞ്ഞിട്ടു് ഒരു സംഗതി തന്റെ ഇഷ്ടനായ അദ്ദേഹസില്ലുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹസില്ലോ പാളിക്കേട്ടില്ലെന്നു ഇഷ്ടനായി അന്തിരാർ അദ്ദേഹത്തിനെന്നു കോപം തന്റെനേക്കണ്ണാക്കുമെന്നു് വിചാരിച്ചു സാമാസിലെ രാജാവിനോട്ടുള്ള വെ സ്ഥൂപത്തെത്തെ മതിയാക്കി. താമസിയാതെ പാളിക്കേട്ടില്ലുണ്ടെന്നെ പെൻസ്യാ രാജുക്കാർ തോല്പിച്ചു വയിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുരാതന റംജിപുരിൽ പ്രസിദ്ധനാരായ വൈദ്യരംഗായിരുന്നു. ഒരു ക്ലിം വൈദ്യരെ അയച്ചുകൊടുക്കാനെന്നു കണ്ണാമെന്നു് പെൻസ്യാ രാജാവു് അദ്ദേഹസില്ലോനോട്ടു് ആ വശ്രൂപ്യേട്ടു്. പ്രസിദ്ധനാരയ ഒരു ക്ലിം വൈദ്യരെ അദ്ദേഹസില്ലോ് പെൻസ്യായിഡേശ അയച്ചു. തനിക്കു തന്റെ നാട്ടിവിട്ടു് അന്ത്രനാട്ടിൽ പോയി താമസിക്കുവാൻ പ്രയാസമെന്നു് ഒഴിവുകഴിവുകൾ പലതും ഒരു വൈദ്യനു് പഠിച്ചതി

നെ സാരമാക്കാതെയാണ് ഈ ചെവല്ലുനെ അമേരിസില്ലും പെൻസുരായിലേക്കുയെത്തുതോ. ചെവല്ലു പ്രതികാരം ചെയ്യു ഗാമെന്ന കര്ത്തി പെൻസുരാ രാജാവിനോടു അമേരിസില്ലി കുറഞ്ഞ ഏകച്ചതുതീയ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നോ പഠന്തു ഉത്സാഹപ്പെട്ടതി. പെൻസുരാ രാജാവും ഇതിന്റെയും അമേരിസില്ലിനോടു ചോദിച്ചു. അമേരിസില്ലും വലിയ പരഞ്ഞ ലിലായി. തന്റെ ചുത്രിയെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അമേരിസില്ലിനു അസ്ഥാനയായിരുന്നു. 100 ചുത്രിയെ 100ജിപ് 10 മുള്ളു വല്ല പ്രഭക്കരാരുകൊണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യിച്ചും തന്റെ ശ്രീടത്തനെ താമസിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു അമേരിസില്ലിനെന്നും പണ്ടയുള്ളു ആരുംലോചന, എന്നാൽ പ്രഖ്യാതായ പെൻസുരാരാജാവിനെ തന്റെ വിരേയിയാക്കുന്നതിനും അമേരിസില്ലിനു മനസ്സുവന്നില്ലോ. അതുകൊണ്ടു അമേരിസില്ലും ഒരു തന്ത്രം പ്രദയാഗിച്ചു. തന്റെ മുന്ഹാമിയായ ആപ്പുരീസും രാജാവിനെന്നും ചുത്രിയെ അമേരിസില്ലും എ കൂത്തുവള്ളുത്തി വന്നിരുന്നു. ആരു രാജകുമാരി തന്റെ ചുത്രിയാണെന്നു പറഞ്ഞും അമേരിസില്ലും പെൻസുരായിലേക്കു അയച്ചു. കരക്കഴിഞ്ഞേപ്പാർഡ് താൻ വിവാഹം ചെയ്തു അമേരിസില്ലിനെന്നും ചുത്രിയല്ലെന്നു പെൻസുരാ രാജാവിനു അറിവും കിട്ടി. അതുകൊണ്ടും 100ജിപ് ദുരായി യുലും ചെയ്യുന്നതിനു പെൻസുരാ രാജാവും ആരുംഭിച്ചു.

പെൻസുരാ രാജാവും സൈന്യരവും 100ജിപ് റാറിൽ കുക്കുന്നതിനു മുമ്പെ അമേരിസില്ലും മരിച്ചുപോയി. അതിനാൽ അമേരിസില്ലിനോടും പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ പെ തുംസുരാ രാജാവിനും കഴിഞ്ഞില്ലോ. 100ജിപ് റാറും പ്രധാസംസ്കാരതെ കുട്ടായ്ക്കിൽ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ സദ്ധനായിച്ചു.

